

Onder redactie van **evangelist Arjan Baan**

Gods plan met man en vrouw

praktische principes rondom seksualiteit,
alleen-zijn, verkering en huwelijk

Gods plan met de man en de vrouw

**Praktische principes rondom seks,
alleen-zijn, verkering en huwelijk**

**Onder redactie van
evangelist Arjan Baan**

GODS PLAN MET DE MAN EN DE VROUW

Onder redactie van evangelist Arjan Baan

Eerste druk in boekvorm, juni 2011

Vertaling: Hoofdstuk 1 t/m 10 door Stichting De Gouden Kandelaar

Vertaling: Hoofdstuk 11 t/m 15 door W. Slingerland

Dutch edition © Een uitgave van Stichting Heart Cry

Website: www.heartcry.nl

Vormgeving: Christian Media

Druk: Quality Dots

ISBN 978-90-79465-19-4

NUR 707 – Trefwoord: Geloofsopbouw

Alle rechten voorbehouden.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op enig andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Gods plan met de man en de vrouw

**Praktische principes rondom seks,
alleen-zijn, verkering en huwelijk**

**Onder redactie van
evangelist Arjan Baan**

1e druk Juni 2011

Uitgave van:

Inhoudsopgave

Voorwoord	7
Inleiding	9
Hoofdstuk 1 - In de beginne – deel I	11
Hoofdstuk 2 - In de beginne – deel II	17
Hoofdstuk 3 - Wie heeft seks uitgevonden?	20
Hoofdstuk 4 - De verkeringstijd: hoe je gegarandeerd verliefd wordt	25
Hoofdstuk 5 - De verkeringstijd: de gevolgen	35
Hoofdstuk 6 - Wat zegt het Woord van God?	43
Hoofdstuk 7 - Het fundament van het huwelijk: de wil van God	47
Hoofdstuk 8 - Het doel van het huwelijk: de heerlijkheid van het kruis	53
Hoofdstuk 9 - Tot wij Zijn wil kennen: de vrijgezellenjaren	62
Hoofdstuk 10 - Waar het God om gaat	70
Appendix 1 - Verkering: basisprincipes tegenover voorschriften - Door David Crank	73
Hoofdstuk 11 - Waarom verschillende visies op verkering?	74
Hoofdstuk 12 - Geen voorschriften, maar wel principes	76
Appendix 2 - Hedendaagse verkering t.o.v. Bijbelse verkeringstijd en verloving - Door Brian M. Schwertley	83
Hoofdstuk 13 - Hedendaagse verkeringen in het licht van de Bijbel	84
Hoofdstuk 14 - Voorbereiding op het huwelijk	97
Hoofdstuk 15 - De Bijbelse verloving	107
Doelstellingen van Stichting Heart Cry	113
Boeken die Stichting Heart Cry nog meer verkoopt	115

Voorwoord

Beste vriend(in) en ouders,

Dit boek wil jou in de eerste plaats prikkelen om in het licht van de Bijbel na te denken over de hedendaagse verkering en huwelijksvoorbereiding. In gesprekken met jongeren ben ik er achter gekomen dat er op het gebied van verkering, verloving, huwelijk en seksualiteit ontzettend veel gaande is, juist ook in de christelijke gezinnen.

Er zijn vier pijlers waar we in verkering en huwelijk mee te maken hebben: de geestelijke, de emotionele, de lichamelijke en de sociale pijler. Ofwel de gemeenschap met de Heere God, het communiceren met elkaar, de lichamelijke aantrekkingskracht en de vriendschappen die je als stel met anderen hebt. Heel vaak zie je dat het in de verkering alleen om de lichamelijke pijler draait, waardoor uiteindelijk – later in de verkeringstijd of in het huwelijk – een gat in de fundering van de relatie valt. De kans is dan groot dat op termijn het hele huis instort. Talloze jongeren krijgen (jong) verkering en gaan vroeg of laat te ver in de seksualiteit. Hierdoor blijkt het lichamelijke aspect zo dominant te worden, dat het aanstaande echtpaar nauwelijks heeft leren communiceren over de emotionele gevoelens van elkaar. En nog minder heeft men open leren praten over de geestelijke dingen: over de Heere God, het leven met Christus, noodzaak van (dagelijkse) bekering en Godvrezende opvoeding.

Maar al te vaak gaat een verkering weer uit, met alle (psychische) gevolgen van dien. Veel te weinig wordt er door jongeren van te

voren welbewust nagedacht over het doel van verkering en het aangaan van een huwelijk.

Met dit boek wil ik, temidden van al deze gebrokenheid en wantoestanden, een kleine handreiking geven voor jou als jongere, maar ook voor jouw ouders. Het is erg triest om te zien dat ouders met betrekking tot verkering en partnerkeuze geen enkele verantwoordelijkheid en zeggenschap meer (mogen) hebben over de jongeren. Dat is volledig in strijd met de Bijbel! Het is juist een gebrek aan Bijbels onderwijs wat ten grondslag ligt aan deze ontwikkelingen.

In het licht van bovenstaande problematiek heb ik een Engels boekje van een onbekende auteur (RAH zijn de initialen) en twee Engelstalige artikelen (David Crank en Brian M. Schwertley) in handen gekregen. Dit boekje en deze artikelen spraken mij aan en ik heb deze laten vertalen. Dit boekje is een bloemlezing waarbij verschillen aspecten meerdere keren aan de orde komen. Heel nadrukkelijk wil ik in dit voorwoord aangeven dat dit boekje slechts een aantal principes behandelt. Er zou veel meer hierover te zeggen zijn. Het is daarom absoluut niet bedoeld als een handboek op alle vragen met betrekking tot seksualiteit, alleen-zijn, verkering, huwelijksvoorbereiding en huwelijk. Ik vertrouw erop dat de inhoud voor jullie voldoende stof tot bezinning aanreikt!

Het is in ieder geval mijn gebed dat het bijdraagt aan het ontwikkelen van een Bijbelse visie op alleen-zijn, verkering, huwelijksvoorbereiding en huwelijk. We zien er met elkaar naar uit dat God verheerlijkt wordt...in het alleen-zijn of in het huwelijk!

Met liefdevolle groet,
Evangelist Arjan Baan

Inleiding

Dit boekje is ontstaan uit twee dingen. Het eerste is een grote last in mijn hart voor jonge christenen die werkelijk de Heere Jezus liefhebben en worstelen met hun geloof, hun eenzaamheid en hun seksualiteit in een wereld die sinds de zestiger jaren van de vorige eeuw in toenemende mate open relaties en vrije seks heeft aangemoedigd. Het tweede is mijn eigen ervaring als iemand die de Heere Jezus leerde kennen in die jaren zestig, na zich gestort te hebben in alles wat de wereld te bieden had en aanpreeps als het wonder van vrije seks ervaringen, waarvan ik de rekening gepresenteerd kreeg die ik anderen graag wil besparen. Na jaren heb ik het nu op mijn hart om hierover iets te schrijven.

Dit is geen boek over seks. Het is geen boek over verkering. Het is geen boek over het huwelijk. Alle drie worden wel besproken, maar het boek gaat over Gods plan en doel in de schepping van twee duidelijk verschillende en prachtige schepselen: de man en de vrouw.

De Heere in Zijn wijsheid heeft me tot mijn achtentwintigste ongetrouwd gelaten. God zij gedankt dat die jaren van ongetrouwd zijn mij ertoe brachten de Heere meer te zoeken. In die jaren leerde de Heere me in Zijn genade veel over Zijn doel in het scheppen van man en vrouw en met het huwelijk – vóór ik ging trouwen. Bijna alles wat ik in dit boekje te zeggen heb, liet God mij tijdens mijn vrijgezellenjaren zien, met name de principes. Ik zeg dit omdat sommigen zouden kunnen denken dat mijn gedachten in dit boekje van iemand zijn die getrouwd is. Mijn huwelijk heeft de realiteit van deze dingen alleen maar bevestigd.

Ik ontdekte toen dat Hij alles was wat ik nodig had. En nu, na meer dan twintig jaar gelukkig getrouwd te zijn, kan ik alleen maar zeggen dat de dingen die Hij mij toen heeft laten zien, meer waar zijn gebleven dan ik me had kunnen voorstellen.

Onlangs heb ik andere boeken gevonden die veel van deze principes ook naar voren brengen. Een heel duidelijk voorbeeld is het boek van Elizabeth Elliot: *"Passion and Purity"* (Reinheid en hartstocht), dat ik zeer aanbeveel om te lezen.

Ik geloof echt dat de noodzaak om Gods doel voor de man en de vrouw goed te begrijpen, vandaag veel meer nodig is dan ooit tevoren.

Sommige van de principes die we gaan bespreken kunnen ook een hulp zijn voor jonge huwelijken, waar we vaak onkunde zien van wat God echt wil.

Sommige van de dingen die ik ga noemen zijn misschien voor enkelen te zwaar te verteren. Maar ik geloof dat elk kind van God dat werkelijk Gods wil wil kennen en doen, op deze bladzijden waarheden zal vinden die hem op heerlijke wijze vrij kan maken, zodat hij Gods bedoeling in het scheppen van hem als man of vrouw ten volle kan genieten.

Onze vijand wil het beste van God van ons stelen. Misschien heeft hij wel het meeste succes op dit terrein van man-vrouw relaties. Mijn gebed is dat de Heilige Geest dit boekje zal gebruiken om bij velen herstel te brengen op het terrein van heiligheid en reinheid, en van het oorspronkelijke doel van onze Vader. En dat we zullen ontdekken dat onze Heere Jezus, Zijn dood, begrafenis en opstanding, inderdaad alles is wat we nodig hebben – "El Shaddai" – ons Alles in allen.

Hoofdstuk 1

In de beginne – deel I

“En God zeide: Laat Ons mensen maken naar ons beeld, als onze gelijkenis, opdat zij heersen over de vissen der zee en over het gevogelte des hemels en over het vee en over de gehele aarde en over al het kruipend gedierte, dat op de aarde kruipt. En God schiep de mens naar zijn beeld; naar Gods beeld schiep Hij hem; man en vrouw schiep Hij hen” (Gen. 1:26 en 27).

Ik geloof oprecht dat de wereld van vandaag een volkomen verkeerd beeld heeft van man en vrouw. Het is een vals beeld, een misleiding om ons af te houden van wat God oorspronkelijk bedoeld heeft. Het militante feminisme zowel als de homoseksualiteit zijn de overduidelijke gevolgen van die misleiding. Maar er zijn nog veel meer ernstige misvattingen, zelfs bij oprechte christenen die Gods doel met de schepping van man en vrouw niet begrijpen. Hoeveel duizenden jonge christenen zijn diep beschadigd, verwond en verblind met betrekking tot de rijkdommen van Gods geweldige plan voor man en vrouw, vanwege deze misvattingen? Alleen de Heere weet het.

Waarom heeft God deze twee soortgelijke, maar tegelijk toch ongelofelijk en wonderlijk verschillende schepselen die wij kennen als man en vrouw, geschapen? Had Hij een plan in Zijn gedachten? Als er geen duidelijk seksueel verschil is in de eeuwigheid (zie Luk. 20:34-36), waarom dan nu wel?

We zullen niet ingaan op deze vragen, maar we willen enkele fundamenten leggen waarop de vrijgezel en zelfs de pasgetrouwde christen voort kan bouwen.

Misschien vind je deze vragen niet zo belangrijk, maar dat zijn ze wel. Als ongetrouwde christenen goede relaties met elkaar willen hebben, dan zullen ze Gods perspectief moeten zien waarom Hij hen in de eerste plaats schiep. En daarbij hebben we een ernstig probleem: *allemaal* zijn we tot op zekere hoogte besmet door de wereldse opvattingen over man en vrouw.

We zullen moeten begrijpen *waarom* Hij man en vrouw schiep. Daarvoor gaan we naar het begin, naar Genesis hoofdstuk één. Het eerste dat we zien, is dat God de mens naar Zijn beeld schiep, naar Zijn gelijkenis. Op de een of andere manier moest de mens een afspiegeling van God zijn, een uitdrukking van hoe God is. Maar dan komt de zondeval. Wat een val! Zien we God weerspiegeld in de mens vandaag, of zien we meer de vijand, Satan? Zo was het niet in de beginne. Gods plan moest zichtbaar zijn en duidelijk. De mens moest Hem vertegenwoordigen op aarde. De mens moest alles aan zijn gezag onderwerpen en zijn natuur moest het leven, de aard en uiteindelijk het karakter van God weerspiegelen.

Om een volledige afspiegeling van Gods beeld te zijn, was echter één mens niet voldoende. Daarvoor waren twee soortgelijke, maar heel verschillende schepselen nodig. De ene was de man, de andere de vrouw. Vanaf het begin zien we dat de man alleen, evenmin als de vrouw alleen, het beeld van God weerspiegelde. Elk van hen liet iets van God zien dat de ander niet bezat. Als je één van hen beiden zag, zag je in zeker opzicht maar een deel van wat God is.

1.1. Eerst het natuurlijke

In 1 Korintiërs 15:46, waar het gaat over de mens, lezen we: "Het geestelijke komt niet eerst, maar het natuurlijke, en daarna het

geestelijke". Zo is Gods handelwijze met de mens. Hij begint met het natuurlijke en werkt naar het geestelijke toe. Het geestelijke is het doel. Het natuurlijke is het begin. Daarom willen wij ook beginnen met naar man en vrouw te kijken vanuit een louter uiterlijk en lichamelijk perspectief. Dat is allemaal misschien wel erg voor de hand liggend, maar het is nodig om tot ons doel te komen.

In het algemeen omschrijven we de man als groter, langer, sterker, meer gespierd, ruwer, hoekiger, steviger enzovoort. De vrouw is kleiner, korter, zwakker, minder gespierd, fijner, meer gestroomlijnd, zachter enzovoort. Deze verschillen zijn niet te ontkennen. Deze verschillen zijn juist de dingen die een man aantrekkelijk maken voor een vrouw en omgekeerd. Het is zondermeer waar dat de gemiddelde man zich niet aangetrokken voelt tot een vrouw met mannelijke trekken (of tot andere mannen) en de gemiddelde vrouw niet tot een man met vrouwelijke trekken (of tot andere vrouwen).

Seksueel is de man de gever, de vrouw de ontvanger. Op veel terreinen neemt de man het initiatief, de vrouw beantwoordt dit (niet dat sommige vrouwen geen initiatief nemen!). Maar een man zaait, de vrouw draagt de vrucht. De vrouw voedt en koestert van nature en heeft een lichaam om dat te doen. De man niet, hij zou het op lichamelijk niveau ook niet kunnen.

Maar de verschillen houden niet op met de uiterlijke lichaamsbouw. Hoewel de wereld jarenlang geprobeerd heeft aan te tonen dat de verschillen tussen mannen en vrouwen voornamelijk sociaal en cultureel zijn, moet zelfs de wetenschap toegeven dat mannen en vrouwen van nature verschillen. In het opinieblad "Time" stond eens een hoofdartikel met de titel "Waarom mannen en vrouwen verschillen". We citeren: "Het is niet alleen de opvoeding. Nieuwe studies tonen aan dat ze zo geboren zijn." Is het niet verbazingwekkend dat de wetenschap nodig is om de ongelovige wereld te overtuigen van iets dat zo duidelijk is voor elk weldenkend mens! Sommige van de punten werden op een rijtje gezet door Time:

mannen

slecht in gedachten lezen
goed in omgaan met dingen
goed in getallen en wiskunde
goed in het lezen van kaarten

gericht op actie

vrouwen

intuïtief in gedachten lezen
goed in omgaan met mensen
goed in taal, woorden
goed in het onthouden van

bepaalde plekken

gericht op woorden

Ondanks alle hedendaagse beweringen van de feministen dat man en vrouw gelijk zijn, waarom willen ze het in de sport dan niet tegen de mannen opnemen? Heel eenvoudig! Ze weten dat ze anders zijn, zwakker in spiersterkte . God maakte de verschillen – om te laten zien hoe Hij is.

1.2. Daarna het geestelijke

Wat kun je dan zien in een mens wat gelijk is aan God? Vijf vingers aan een hand, twee benen en twee voeten? Misschien. Maar er zijn belangrijker dingen die God verlangde uit te drukken in de mens. In de eerste plaats slaan de woorden “beeld” en “gelijkenis” op de aard en op eigenschappen, niet op uiterlijke gelijkenis. Hoewel het uiterlijk het meest zichtbaar is, is het secundair. Wat zijn dan de dingen die God primair wil openbaren?

In de eerste plaats moeten we het verschil zien tussen “beeld” en *karakter*. De mens, Adam, had Gods gelijkenis, maar *hij heeft nooit Gods karakter gehad*. De bedoeling van God was dat hij *uiteindelijk* Gods karakter zou krijgen door eerst van de Boom des levens te eten, dan het *leven* van God te ontvangen en daarna zou Gods karakter in hem *ontwikkeld* worden. Toen hij at van de boom der kennis van goed en kwaad, in plaats van te eten van de Boom des levens, koos hij in feite voor het karakter van de vijand van God – het karakter van het ZELFLEVEN en onafhankelijkheid van God. Maar sinds Golgotha is het de gelovige die, doordat hij Christus’ leven ontvangt, de gelegenheid heeft door de Heilige Geest Gods karakter in hem te laten uitwerken.

Wat zijn dan enkele van deze geestelijke karaktereigenschappen?
Galaten 5:22 beschrijft wat God bedoelde:

“... de vrucht van de Geest is liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, vriendelijkheid, goedheid, trouw, zachtmoedigheid, zelfbeheersing.”

Ook in andere schriftplaatsen zien we iets van wat God bedoelde, zoals:

“God heeft ons niet gegeven een geest van lafhartigheid, maar van kracht, van liefde en van bezonnenheid” (2 Tim. 1:7).

“Lijd met de anderen als een goed soldaat van Christus Jezus” (2 Tim. 2:3).

“Wees sterk en moedig” (Joz. 1:6).

“Wees krachtig in de Heere en in de sterkte Zijner macht” (Ef. 6:10).

We zouden nog veel dergelijke schriftplaatsen kunnen citeren, maar misschien kunnen we met deze al iets zien. Is het onjuist om te zeggen dat de vruchten uit Galaten 5 op ons overkomen als meer *vrouwelijk* van aard? En dat de karaktertrekken in de andere teksten meer *mannelijk* van aard zijn?

Als wij denken aan zulke woorden als liefde, vriendelijkheid, zachtmoedigheid enzovoort, denken we onmiddellijk dat dat heel mooie attributen zijn voor een vrouw. Als wij gelovig worden zien we pas dat ook een echte man zeer tekortschiet zonder deze eigenschappen.

Als we die woorden uit de andere teksten als moedig, sterk en soldaat op een vrouw toepassen, vinden we dat het niet past. We denken dan instinctief aan een man. Dat heeft niets te maken met cultuur of maatschappij, maar het is een deel van ons wezen. In tegenstelling tot wat de wereld nu zegt, heeft God man en vrouw zo, met deze verschillende eigenschappen, geschapen. En diep van binnen weten we instinctief dat het zo is.

Ja, God heeft inderdaad man en vrouw radicaal anders geschapen.

1.3. Het principe van contrast of tegengestelden

Waarom schiep God een man en een vrouw? De eerste reden is het principe van *contrast*. In heel Gods schepping gebruikt God contrast en tegengestelden om dingen duidelijk te maken – licht en duister-nis, zon en maan, land en zee, berg en dal, zomer en winter en zo zouden we door kunnen gaan. De een accentueert de ander.

In feite zien we niets zonder contrast! Alles zou hetzelfde lijken. Maar bij God is een oneindige verscheidenheid. Het contrast maakt het mogelijk om dit te zien. In Romeinen 2:18 en Filippenzen 1:10 lezen we “om te onderscheiden waarop het aankomt” (NBG). Letterlijk staat er in het Grieks: *“om te onderscheiden de dingen die anders zijn”*. God maakt de dingen verschillend om ons dingen te laten zien die we anders niet zouden zien.

God heeft dus in elk van Zijn beide schepselen, man en vrouw, aspecten van Zijn beeld en karakter gelegd die de ander niet bezat.

In de volmaakte Mens, onze Heere Jezus, werden al deze karaktereigenschappen gevonden in volmaakte balans. Hij was “vol genade (vrouwelijk) en waarheid (mannelijk)”. Hij toonde medelijden en barmhartigheid aan de bedroefden (vrouwelijk), maar toorn jegens hen die Gods beeld niet vertoonden. Onze Heere Jezus is de volmaakte God-Mens. En deze kenmerken vinden we in volkomen evenwicht in God zelf. Maar bij ons zijn zowel man als vrouw nodig om Gods natuur, karaktertrekken en beeld te weerspiegelen. Eén alleen geeft een onevenwichtig beeld van hoe God is.

Misschien vind je dit alles vanzelfsprekend. Maar dit punt van contrast en tegengestelden is fundamenteel en belangrijk voor ons om tot ons doel te komen, zoals we verderop zullen zien.

Misschien kunnen we het duidelijker maken door een vraag te stellen: Als *contrast* zo belangrijk voor Gods plan met man en vrouw is, wat voor strategie zal Gods vijand dan gebruiken om dat doel te dwarsbomen?

Hoofdstuk 2

In de beginne – deel II

“En de Heere God zeide: Het is niet goed, dat de mens alleen zij. Ik zal hem een hulp maken, die bij hem past. ... Toen deed de Heere God een diepe slaap op de mens vallen; en terwijl deze sliep, nam Hij een van zijn ribben en sloot haar plaats toe met vlees. En de Heere God bouwde de rib, die Hij uit de mens genomen had, tot een vrouw, en Hij bracht haar tot de mens. Toen zeide de mens: Dit is nu eindelijk been van mijn gebeente en vlees van mijn vlees; deze zal “mannin” heten, omdat zij uit de man genomen is. Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zijn vrouw aanhangen, en zij zullen tot één vlees zijn” (Genesis 2:18,21-24).

Hier vinden we een meer gedetailleerde beschrijving van de schepping van man en vrouw, en een prachtige openbaring van Gods eeuwig voornemen. Het was niet Gods wil dat man en vrouw afzonderlijke schepselen zouden zijn, die ieder op zichzelf leefden, ieder hun eigen gang gingen, onafhankelijk van elkaar. Daar zijn veel redenen voor aan te voeren, maar slechts een paar daarvan zijn van belang voor onze bespreking.

In dit kostbare bijbelgedeelte zien we iets van het wonderbare doel van God voor man en vrouw, als de Heilige Geest onze ogen kan openen – Hij wil ze samenbrengen. Hij wil niet dat ze alleen blijven. Zoals altijd vinden we de sleutel die het Oude Testament ontsluit in het Nieuwe Testament, en deze sleutel is Efeziërs 5:31 en 32, waar

vers 31 een citaat is van Genesis 2:24 en vers 32 is de sleutel: “Dit geheimenis is groot, maar ik spreek met het oog op Christus en de gemeente.”

Als man en vrouw in aparte werelden zouden leven als individuen, zou het contrast verloren zijn. Maar het tegenovergestelde is ook waar: pas waar man en vrouw het dichtst bij elkaar zijn, worden de wonderbare en heerlijke verschillen tussen hen het best zichtbaar. In feite zijn de sleutelwoorden in dit gedeelte in Genesis: “En zij zullen tot één vlees zijn”. O ja, dit geheimenis is groot, zoals Paulus zegt. Brengen deze woorden geen ander nieuwtestamentisch schriftwoord in onze gedachten?

Wat was het gebed van onze Heere Jezus in Johannes 17, vlak voordat Hij naar het kruis ging? “Opdat zij allen één zijn, gelijk Gij, Vader, in Mij en Ik in U, dat ook zij in ons zijn.”

Zie je, God de Vader had iets in Zijn hart voor Zijn Zoon, lang voordat de mens geschapen werd. Iets dat “bij Hem paste”, dat was zoals Hij, met Zijn aard en karakter, met dezelfde Geest als Hij. Maar waar kon je zo iemand vinden? Waar is iemand zoals de Heere Jezus? Is het niet zo dat er niemand was en is? Nee, er was niemand. Hij was *alleen*. Tot Golgotha. Totdat God de laatste Adam deed slapen, net als de eerste. En Zijn zij werd geopend en er kwam “water en bloed” uit. Geboorte! Maar wat werd er geboren? Dat wordt pas zichtbaar in Handelingen 2, als de Heilige Geest de gemeente geboren doet worden. O, God “bouwt” (Gen.2:22) iemand voor Zijn Zoon en zij zal de bruid van Christus worden. Zij zal totaal anders zijn dan Hij, maar gelijk in karakter en aard – heilig, rein, zonder vlek of rimpel, liefhebbend, alles gevend, onzelfzuchtig, gekleed in wit linnen – iemand naar Zijn hart, die naar Hem verlangt en naar Hem alleen.

De Heere Jezus zelf citeert dit gedeelte uit Genesis in Mattheüs 19, als de Farizeeën Hem verzoeken op het punt van echtscheiding. En Hij voegt er deze woorden aan toe: “Zo zijn ze niet meer twee,

maar één vlees. Hetgeen dan God samengevoegd heeft, scheidde de mens niet.”

In Genesis 2 krijgen we dus iets te zien van iets eeuwig dat God verlangt te doen. In de woorden van onze Heere Jezus wordt dat met nadruk herhaald en geeft Hij daar meer licht op. En wat is het sleutelwoord? *Eenheid!* Houd dit vast; we komen daar op terug.

Gods eeuwig voornemen is dat Zijn Zoon een bruid zal hebben en dat zij één zullen worden. Hoewel ze verschillend zijn, radicaal verschillend. Zelfs onverenigbaar. Toch zullen ze één worden. En *totdat* Hij Zijn bruid heeft, heeft Hij een aardse vertegenwoordiging van wat Hij in de eeuwigheid gaat doen. Dat is het huwelijk.

Houd vast aan deze twee dingen: eenheid en contrast.

Tenslotte deze vraag:

1. Als God man en vrouw zo schiep dat contrast en eenheid iets van Hemzelf konden openbaren en
2. God een vijand heeft,
Wat zou Gods vijand, als hij dit weet, dan het felst aanvallen?

Hoofdstuk 3

Wie heeft seks uitgevonden?

“En God zag alles wat Hij gemaakt had, en zie, het was zeer goed” (Gen. 1:31).

Elke generatie denkt dat zij seks hebben ontdekt – dat de vorige generatie op de een of andere manier onwetend was daarover! Grappig, als dat zo was zou de generatie die dat denkt er niet eens zijn!

Wij weten allen dat de Heere seks geschapen heeft. De vraag is *waarom. Waartoe?*

We weten uiteraard dat de voortplanting één reden was. “Weest vruchtbaar en wordt talrijk; vervult de aarde” (1:28). Met dit punt heeft niemand problemen.

We weten ook dat het zo geschapen is dat het plezierig is. Wij zijn overtuigd dat het geschapen werd voor *ons* plezier. En zo heeft de “ik”generatie geprobeerd eruit te halen wat erin zit en te drinken van de zogenaamde pleziertjes van seks, tot dat wat normaal is voor de man en de vrouw niet meer bevredigt en nieuwe experimenten moeten worden uitgeprobeerd om nieuwe seksuele pleziertjes “uit te vinden”. Een verrassing voor God? We denken van niet. Lees maar Romeinen 1:21 en vervolgens.

Maar wij willen hier nu niet de plezierige aspecten van de lichamelijke

relatie bespreken. Wij komen daar later op terug in de context van het huwelijk.

We weten allemaal dat de aantrekkingskracht tussen man en vrouw, vooral in de jaren vanaf de puberteit tot de middelbare leeftijd, één van de sterkste krachten is die de mens kent. God heeft het zo gemaakt. Het was God die man en vrouw zó geschapen heeft dat ze elkaar *nodig* hebben.

3.1. Voor de man

God wist dat tenzij het buitengewoon prettig voor de man was, de doorsnee man geen moeite zou doen om zich voort te planten, gezien zijn andere bezigheden zoals oorlog, werk, sport, drinken enzovoort. Het is zeer waarschijnlijk dat hij niet naar een vrouw zou omkijken als er geen seksuele drang zou zijn. We weten dat de bijbel zegt dat de Heilige Geest in Gods kinderen een weerhoudende invloed heeft op het kwade in de wereld. Zou het kunnen zijn dat er ook een aardse kant aan deze waarheid zit? Er wordt vaak gezegd dat de Heilige Geest Gods vrouwelijke kant uitdrukt – zou het ook zo kunnen zijn dat de aanwezigheid van de vrouw op deze aarde een remmende invloed heeft op de bestialiteit van de man zonder zo'n rem?

Wat vrouwen niet beseffen is dat God bedoeld heeft dat zij deze weerhoudende invloed op de man hebben. Komt dit alleen door haar aanwezigheid? Ik denk het niet. Het komt doordat de vrouw de enige macht uitoefent die ze over de man heeft: hem het plezier onthouden dat ze kan bieden, tenzij de man zich van zijn kant levenslang aan haar bindt. Met andere woorden, *hij moet een prijs betalen*. Daar waar de vrouw haar pleziertjes aan een man geeft zonder prijs, gaat de weerhouding verloren. En dan worden mannen beesten die elkaar verscheuren. Wat naïef zijn vrouwen toch dat ze niet beseffen dat dit de voornaamste reden is waarom de bestialiteit van de man in onze tijd vrij spel heeft, met alle gevolgen van dien.

Ja, seks is geschapen voor voortplanting. En plezier. En om het beest in de man in toom te houden!

Maar er is nog iets anders.

3.2. Voor de vrouw

Aangezien ik geen vrouw ben, durf ik haar kant van de seksuele begeerte niet weer te geven. Maar ik denk dat zij, als God het niet zo gemaakt had dat “haar begeerte naar de man uitgaat” (Gen. 3:16), waarschijnlijk zo’n ruw schepsel als de man niet zoveel plezier zou geven!

En welke verstandige vrouw zou een tweede kind willen hebben na de moeite en smart van de geboorte van haar eerste kind? Maar de moeite van de bevalling wordt snel vergeten als haar begeerte naar haar man uitgaat. Pas in onze tijd kan ze haar begeerte naar haar man loskoppelen van het krijgen van kinderen, maar “zo is het van de beginne niet geweest”.

Ik weet het niet zeker, maar het schijnt me toe dat het verlangen van de vrouw naar een lichamelijke relatie voortkomt uit het verlangen om begeerd te worden, om nodig te zijn, intiem te zijn. Maar ik weet zeker dat het seksuele verlangen in een vrouw radicaal anders is dan in de man. En de Schepper heeft het zo bedoeld.

Iemand heeft eens gezegd: “Een man geeft liefde om seks te krijgen; een vrouw geeft seks om liefde te krijgen.” Er schuilt zeker een kern van waarheid in.

Ook hebben de meeste vrouwen, hoewel niet allemaal, een sterk verlangen om kinderen te hebben. Ook dit vindt zijn oorsprong in God. We zien dit door de hele bijbel heen. Het was een diep, diep verlangen in het hart van vrouwen die wisten dat ze geschapen waren om nieuw leven ter wereld te brengen, of aan God te geven (Hanna). Wat is een kind? Een vrucht van eenheid. Het kind is letterlijk

de lichamelijke uitdrukking van “die twee zullen tot één vlees zijn”. Het heeft alles van de vader en van de moeder in zich, maar toch is het een zelfstandig en uniek wezen.

3.3. Eenheid

Het is niet onze bedoeling in dit boekje dieper in te gaan op de vraag waarom God seks geschapen heeft. Maar ik wil één belangrijk feit onderstrepen. De lichamelijke eenheid van man en vrouw is meer dan iets anders door God bedoeld als een ervaring van *eenheid*. Als de bijbel in 1 Korinthiërs 6 ingaat op seksuele immoraliteit, lezen we: “Of weet gij niet, dat wie zich aan een hoer hecht, één lichaam met haar is? Want, zegt Hij, die twee zullen tot één vlees zijn.” Dat geldt voor de lichamelijke eenheid, of het nu in de context van het huwelijk is of daarbuiten.

Wat bedoelen we met eenheid? Ik geloof dat God man en vrouw geschapen heeft opdat zij één relatie zouden hebben die totaal anders is dan alle andere. Absoluut uniek. Speciaal. Heilig. In feite is “heilig” het beste woord, want het betekent “apart gezet, geheiligd, afgescheiden”, in de zin van anders dan alle andere. Zo anders dan alle andere relaties dat die zelfs niet vergelijkbaar zijn.

Wat is het tegenovergestelde van eenheid? Wat denk je van “tweeheid”? Als je ergens twee van hebt, is geen van beide uniek! En “drieheid” is nog minder uniek. En zo kunnen we doorgaan. Dan wordt het het tegenovergestelde van “uniek”, van “heilig”.

Ik weet dit, dat God in de man zowel als in de vrouw een diep verlangen heeft geschapen naar een relatie met hun tegenbeeld die absoluut uniek en heilig is. Een relatie waarbij ze zo met elkaar verbonden zijn dat ze eigenlijk één zijn.

We weten dat er iets in de ander is dat wij nodig hebben, waar we niet zonder kunnen, dat ons in balans brengt, ons aanvult, onze tegenpool is, en *toch* willen we één zijn. Eén van geest, één van ziel, één van lichaam. En dit komt van God.

En Gods vijand is hier tegen. Hij zal alles op alles zetten met leugen en bedrog om te voorkomen dat deze eenheid ooit tot stand zal komen. Hoe? Dat lezen we in het volgende hoofdstuk.

Hoofdstuk 4

De verkeringstijd: hoe je gegarandeerd verliefd wordt

“Want de genade Gods is verschenen, heilbrengend voor alle mensen, om ons op te voeden, zodat wij, de goddeloosheid en wereldse begeerten verzakende, bezadigd, rechtvaardig en godvruchtig in deze wereld leven” (Titus 2:11 en 12).

Wij hebben gezien dat de meeste mannen en vrouwen dit aangeboden verlangen hebben naar iemand die hun *tegengestelde* is, zodat ze met hem of haar één kunnen worden.

Sommigen zijn geroepen om ongehuwd te blijven – dat is een gave van God die iemand in staat stelt zich helemaal op de Heere te richten, zonder afgetrokken te worden. En ook zijn er sommigen die zelfs zonder deze gave de genade van God ontvangen, om door de werking van het kruis dit verlangen te verloochenen en alle aandacht op de Heere te richten. Voor alle anderen, die deze genade niet kennen, maar verlangen naar iemand die ons hart beantwoordt, is de vraag: “Hoe vind ik die ene die ik zo nodig heb?”

Helaas heeft de zoektocht naar die ene velen in de vernieling gebracht; talloze harten zijn gebroken, velen gekwetst, er ontstonden onwettige zwangerschappen en huwelijken gebaseerd op hartstocht. Dat alles is ver beneden dat wat God in Zijn volmaakte wil gepland heeft.

In de wereld van vandaag schijnt er maar één eenvoudige en voor de hand liggende methode te zijn om die ene te vinden – gewoon uitproberen. Je probeert zoveel mogelijke potentiële partners totdat je die ene goede vindt!

Ik hoop dat jullie het allemaal met mij eens zijn dat deze methode niet werkt! Moeten we dat bewijzen? Ik hoop van niet. Omdat er meer en meer christelijke huwelijken gebaseerd zijn op deze methode, lopen er meer en meer vast en worden één grote mislukking. We moeten ons dus afvragen “waarom?” Ik geloof dat het antwoord ligt in het zien van

4.1. De problemen met deze ‘uitprobeermethode’

Wat zijn de fundamentele uitgangspunten van deze methode?

1. Wij hebben de kennis, het onderscheidingsvermogen en de wijsheid om te weten wat wij nodig hebben in onze levenspartner.
2. In deze grote wereld met miljoenen mensen, kunnen we zeker die ene vinden, als we maar lang genoeg zoeken en uitproberen.
3. We weten dat we de juiste persoon gevonden hebben als we verliefd worden.
4. Als we een en ander maar voldoende uitproberen, kunnen we ontdekken wat het betekent om getrouwd te zijn.

Deze laatste veronderstelling leidt tot een logisch gevolg: Hoe meer we een en ander uitproberen, hoe beter we in staat zijn om te beslissen wie onze levenspartner wordt.

We willen deze punten nu één voor één bekijken.

a. Wij weten wat wij nodig hebben in een levensgezel.

Ik hoop dat de absurditeit hiervan duidelijk is voor de gelovige. De meesten van ons vinden onze partner als we nog jong zijn. En het is helaas nu eenmaal zo dat de jeugd meent veel wijzer te zijn dan ze daadwerkelijk is! Wijsheid en kennis komen met de jaren. Ik herinner

me dat ik dacht, toen ik 25 jaar was: "Wat een dwaas was ik toen ik 20 was." En later toen ik 30 was: "Wat een dwaas was ik toen ik 25 was!" Enzovoort.

Hoe ouder we worden, in tijd en geestelijk, hoe meer we beseffen dat we geen wijsheid hebben en dat onze kennis om beslissingen te nemen beperkt is. Het Woord is duidelijk: "Vertrouw op de Heere met uw ganse hart en steun op uw eigen inzicht niet. Ken Hem in al uw wegen, dan zal Hij uw paden recht maken" (Spr. 3:5,6).

Dus we kunnen God vragen ons wijsheid te geven over wat wij nodig hebben in een levensgezel (op grond van Jak. 1:5) en dan beslissen? Ja toch? Ja en nee. God zal ons nooit misleiden. Maar wij zijn allemaal goed in het misleiden van onszelf, denkend dat het God is die ons leidt! Hoe komt dat? "Arglistig is het hart boven alles, ja, verderfelijk is het; wie kan het kennen?" (Jer. 17:9).

Prijs de Heere, wij hebben een nieuw hart dat God zoekt. Maar wij moeten op onze hoede zijn dat als onze emoties ergens bij betrokken zijn, we open staan voor misleiding – zelfmisleiding.

Ik had jaren geleden een vriend die nog geen jaar na zijn bekeering en afstuderen besloot dat de Heere wilde dat hij trouwde. Ik antwoordde voorzichtig: "Prijs de Heer." Maar ik wist dat hij niet zozeer moest trouwen, maar nodig had om eerst veel beter de Heere te leren kennen!

Toen, op een dag, zei hij tegen me: "Vandaag heb ik vier zusters gevraagd om met mij te trouwen!" Ik kreeg een schok! Ik kon het niet geloven. "Wát heb je gedaan?!?" riep ik. Ik zag de rampzalige gevolgen die dit zou hebben. Vier "ja" antwoorden en vier gebroken harten. Ik zei: "Hoe kun je nu zoiets doen?" Zijn antwoord was dat hij gebeden had met wie hij zou trouwen en deze vier waren hem in de gedachten gekomen. Dus vroeg hij ieder van hen ten huwelijk, met de meest oprechte bedoeling. Hij was overtuigd dat alleen de ene

die God voor hem gekozen had “ja” zou zeggen en alle andere “nee”.

Prijs God dat onze Heere al onze dwaasheden bedekt! De meisjes zeiden alle vier “nee”!

In feite kennen we onszelf niet eens, laat staan dat we weten wat we nodig hebben in een levenspartner. En de meesten van ons ontleenen hun ideeën aan hun zelfleven en eigenbelang. Alleen God weet wat het beste is voor ieder van ons.

Ik heb in mijn leven grootse romances zien veranderen in rampzalige huwelijken. Ik heb christen echtparen gekend die vóór hun huwelijk meer dan tien jaar “met elkaar gingen”. Dan zul je elkaar toch zeker wel erg goed kennen. Helemaal niet. Na het huwelijk, meestal als gevolg van een crisis, kwam er een heel andere persoon tevoorschijn dan die ze voor hun huwelijk gekend hadden. Diepgaande problemen, diepgewortelde zwakheden, kunnen uiteindelijk een complete persoonsverandering teweeg brengen en veel huwelijksproblemen veroorzaken. De partner had geen idee dat de ander zo zou kunnen zijn. Na verloop van tijd werd alle liefde gesmoord en vervangen door afkeer. Maar God wist van het begin af hoe die persoon werkelijk was.

Hoe kunnen wij dan beslissen? Wij zien iemand maar ten dele, maar God overziet de hele persoonlijkheid.

Ik heb een andere broeder gekend die door de jaren heen een gedetailleerde lijst van eigenschappen had waaraan zijn droomvrouw moest voldoen. In de eerste plaats moest ze uiteraard de Heere Jezus met haar hele hart liefhebben en Hem volledig willen dienen. Ze moest bereid zijn naar de uiteinden van de wereld te gaan, als Hij dat zou vragen. Bovenal moest ze een diep geestelijke vrouw zijn. Ze moest met anderen mee kunnen voelen en zorgzaam zijn, vriendelijk en warm en bereid om alles voor haar God op te offeren. Ze moest een vrouw van gebed zijn en ze moesten samen een leven

van voorbede voor anderen hebben. Ze moest ook een hart voor evangelisatie hebben. En uiteraard moest ze lang en slank zijn en blond met blauwe ogen!

Ze ontmoetten elkaar tijdens hun fulltime werk voor de Heere. Hun liefde, die als een vriendschap was begonnen, bloeide op. Ze hadden beiden een last voor Gods werk. Ze ervoeren een eenheid die ze met niemand anders ooit ervaren hadden. Ze koesterden een diepe liefde voor elkaar en iedereen wist dat ze gingen trouwen.

Maar op een dag toen ze samen waren om te bidden, na een tijd van scheiding, want ze woonden meer dan 1200 kilometer uit elkaar, sprak de Heere tot de broeder: "Jullie moeten uit elkaar gaan, want deze relatie is niet Mijn wil." Hij verzette zich tegen wat hij gehoord had, maar wist dat God gesproken had. Hij vertelde het haar en ze kon het niet geloven. Wat was er met hem aan de hand? Hij zei: "Laten we bidden." Toen sprak God ook tegen haar: "Jullie moeten uit elkaar gaan." Ze gehoorzaamden, terwijl ze in hun hart vochten tegen alle emoties die schreeuwden: "Nee! We houden van elkaar! Hoe kan dit dan!?" De broeder gehoorzaamde en het was de moeilijkste stap van gehoorzaamheid van zijn leven. Hij was zo boos op God! Hoe kon God dit doen?

Pas vele jaren later begreep deze broeder dat de Heere echt gesproken had en dat het de genade van God was geweest om hen van elkaar te scheiden. Er werden twee dingen duidelijk. In de eerste plaats bleek in latere jaren de ware persoonlijkheid van deze zuster, en haar verborgen zwakheden, waarvan één trots was, brachten haar tot een diepe val. Dit zou ernstige problemen in een huwelijk gegeven hebben. In de tweede plaats gaf de Heere deze broeder een andere vrouw die bijna het tegenovergestelde van zijn "droomvrouw" was, en elk jaar dat ze getrouwd waren maakte het duidelijker dat Gods keuze volmaakt was. En dat zijn eigen keus waarschijnlijk uitgelopen was op een ramp.

O, de oneindige wijsheid en barmhartigheid van God! We moeten Hem de keus laten.

b. Als we maar goed genoeg zoeken, kunnen we “die ene” wel vinden. Dat deze stelling niet deugt, moet ook onmiddellijk duidelijk voor ons zijn. Waar moeten we beginnen te zoeken in deze wereld met zijn miljoenen mensen? We zouden op een blinde lijken die op een kilometers lang zandstrand naar zijn verloren sleutels zoekt.

God is oneindig – wij zijn eindig. Is zo’n zoektocht niet bespottelijk? We weten zelfs niet waar of naar wie we moeten zoeken. Alleen God weet dat. En ook weet alleen God waar die persoon is. Misschien is onze toekomstige levenspartner wel in een heel ander land, zoals bij Izaäk en Rebekka, en wacht daar op Gods soevereine hand die ons samenbrengt.

c. We weten dat we de juiste persoon gevonden hebben als we verliefd worden.

Er wordt gezegd dat je er geen controle over hebt of je verliefd wordt op iemand of niet. Ik denk dat dit maar half waar is. Er is ook wel gezegd dat als je niet verliefd bent op iemand, je jezelf niet verliefd kunt maken. Ook dit is gedeeltelijk waar. En er wordt ook gezegd dat als je op iemand verliefd bent, je niet kunt stoppen daarmee. Dat is ook waar. In ieder geval op dat moment.

Wat niet waar is, is dat je maar verliefd kunt worden op één persoon. De meesten van ons, zo niet allen, kunnen verliefd worden op verschillende personen – als de voorwaarden correct zijn.

Laten we beginnen met het lichamelijke. Omdat we zo gemaakt zijn, kan elke normale man een lichamelijke relatie hebben met elke normale vrouw. Elke normale man kan opgewonden raken door iedere normale vrouw in de juiste omstandigheden. En omgekeerd geldt dit ook voor de vrouw. Dat weten we allemaal.

Er is een dergelijke relatie in de ziel van de man en de vrouw – in

gedachten, gevoelens en wil. De man wordt aangetrokken door de vrouw en de vrouw door de man. Zo heeft God het gemaakt. Natuurlijk zijn er die we bepaald onaantrekkelijk vinden, maar dit is vanwege de zondeval waar de zonde Gods scheppingsplan verworden heeft.

Ik geloof dat je kunt stellen dat elke man en vrouw die aan de volgende criteria voldoen, waarschijnlijk verliefd worden.

* Ze vinden elkaar op de een of andere manier aantrekkelijk.
Met andere woorden, ze zien niet iets wat hen tegenstaat in de ander.

Wat is de tweede voorwaarde waardoor ze verliefd raken? Dat kunnen verschillende dingen zijn, maar de belangrijkste en overwegende factor is dit:

* Ze brengen tijd met elkaar door.
Eerst is dat alleen maar om te praten, dan vertellen ze elkaar persoonlijke dingen en zo ontwikkelen ze een nauwe persoonlijke relatie. Ze leren elkaar kennen, vertellen elkaar hun gedachten, gevoelens en meningen en uiteindelijk worden ze waarschijnlijk verliefd!

Als je daar nog enkele andere factoren aan toevoegt, worden ze sneller verliefd, bijvoorbeeld als één van hen pijn heeft, te lijden heeft of in moeilijkheden zit. De ander wil dan graag helpen. En dit geldt vooral van gelovigen die de liefde en het medelijden van Christus in hun hart hebben; omdat God zorgt, hebben wij ook zorg voor elkaar. En dus proberen we te helpen. En het duurt niet lang of de gevoelens gaan een rol spelen. We voelen ons verbonden met die persoon, meer dan met anderen. We gaan hem (of haar) vertrouwen en waarderen. En dan, voor je het weet, ben je verliefd.
Wat zich in werkelijkheid ontwikkeld heeft, is een vorm van intimiteit die we niet met anderen hebben, een vorm van eenheid.

4.2. Wat is verliefd worden?

Ik geloof dat God ons zo gemaakt heeft dat we verliefd kunnen worden onder de juiste omstandigheden. En hoe eerder we dit beseffen, hoe eerder we die gevoelens (en misleiding) van het menselijke hart onderscheiden. God heeft het zo bedoeld dat er gevoelens komen. Maar Zijn bedoeling was dat die gevoelens niet een oorzaak zijn, maar een gevolg. Onze problemen beginnen als we de emoties van verliefdheid de reden laten worden voor een relatie! Die gevoelens zijn bedoeld als een gevolg, niet om ons te leiden!

Maar hoeveel gelovigen volgen net als ongelovigen hun hart als dat verliefd is? En hoeveel zijn er op die manier misleid? Wel duizenden!

Het is van het allergrootste belang dat we begrijpen hoe verliefdheid ontstaat!

In feite is het zo dat veel getrouwde mensen verliefd worden op een ander dan hun eigen man of vrouw, omdat ze die twee situaties die de verliefdheid teweegbrengen niet begrijpen (namelijk 1, een zich aangetrokken voelen en 2, tijd samen doorbrengen)! Veel christelijke huwelijken zijn kapot gegaan doordat gelovigen tijd doorbrengen met iemand van de andere sekse, ook al is die aanvankelijk zelfs niet aantrekkelijk. Ze vallen in zonde omdat dit principe van verliefd worden een feit is – de gevoelens zijn het gevolg van simpele factoren, die nooit bedoeld zijn als oorzaak.

Waarom moeten we hier duidelijkheid over hebben vóór we trouwen? In de eerste plaats natuurlijk om niet misleid te worden met de verkeerde te trouwen. Maar in de tweede plaats omdat we, ook als we degene van Gods keuze trouwen, gemakkelijk misleid kunnen worden als we niet op onze hoede zijn (waak en bid) voor verliefdheid op iemand anders dan onze eigen man of vrouw.

We moeten ons ook bewust zijn dat in die ongelofelijk sterke emoties van verliefdheid, ook een element van narcisme schuilt (ziekelijke liefde voor jezelf). Wat bedoelen we daarmee? Als ik verliefd ben op

iemand, is het duidelijk dat ik die persoon ook respecteer en hoogacht. En als ik dan ontdek dat deze persoon ook mij zeer hoog heeft, is mijn ego zeer gestreeld! De hele wereld vervaagt in mijn ogen en het doet er voor mij niet toe wat iemand van mij vindt behalve mijn geliefde. Als mijn geliefde van mij houdt, doet niets anders er meer toe. Maar dit egocentrische aspect van verliefdheid kan misleidend zijn.

4.3. Hoe komt het dat die verliefdheid ook weer over gaat?

Iedereen die ik ken die verliefd was, is die gevoelens ook weer kwijtgeraakt. Hoe dan? De geliefde doet iets dat zo aanstootgevend en kwetsend is, dat het de gevoelens doodt, of wij ontdekken in die persoon bepaalde karaktertrekken die ons ergeren. En dan ineens, is de liefde over en voorbij!

Conclusies

Als verliefdheid de basis is voor het huwelijk, moeten we ook de volgende twee conclusies aanvaarden:

- a) Als we niet meer verliefd zijn, is dat de reden voor echtscheiding! Misschien lach je om deze absurde conclusie, maar het ene volgt uit het andere.
- b) Verliefd worden op een ander *nadat* we getrouwd zijn, zegt ons dat we moeten gaan scheiden en met die ander trouwen.

En dat is in feite precies wat we niet alleen in de wereld om ons heen zien, maar ook in het christendom.

Vragen we ons af waarom er zoveel echtscheidingen zijn onder christenen? Het is alleen maar het logische gevolg van de oorspronkelijke basis van hun huwelijk.

Tenslotte willen we kijken naar de laatste van onze vier veronderstellingen die het fundament zijn van de "uitprobeermethode" bij het zoeken naar een partner:

d. Als we een en ander maar voldoende uitproberen, kunnen we ontdekken hoe het is om getrouwd te zijn.

Deze veronderstelling leidt tot een logisch gevolg: Hoe meer we een en ander uitproberen, hoe beter we in staat zijn om te beslissen wie onze levenspartner wordt.

Zoals we eerder al gezegd hebben, is het onmogelijk om iemand werkelijk te kennen buiten het huwelijk om. Ik wil eraan toevoegen dat ik geen enkel getrouwd iemand ken die kan zeggen dat hij geen verrassingen heeft gehad wat betreft zijn partner, na zijn trouwen.

Ongeacht hoe lang je een persoon gekend hebt, je kent toch alleen maar de buitenkant. Je ziet hem (of haar) op zijn best. Als je goed oplet zie je bepaalde karaktertrekken wel, maar je ziet er ook heel veel over het hoofd. En je oordeel is niet altijd juist.

Als de bruiloft voorbij is, de deuren van het huis gesloten zijn, en je leeft verscheidene jaren samen, misschien ken je elkaar dan. Of niet. Soms is er een ernstige crisis voor nodig om te weten wat er werkelijk in iemands hart leeft. Van één ding kun je zeker zijn, de crisis komt, al gauw na het huwelijk. Het kan zijn dat je je baan verliest, of een geliefde of wat dan ook, maar het komt zeker.

En heb je de statistieken wel eens gezien van paartjes die samenwoonden vóór het huwelijk? Het is nu bewezen dat samenwonen de kans vermindert dat het huwelijk blijvend is! God wist dat natuurlijk al lang, maar de mens moet er nog achter zien te komen.

Ik hoop dat deze punten je geholpen hebben om te zien dat alle veronderstellingen waarop verkering (dating) gebaseerd is, fout zijn.

Hoofdstuk 5

De verkeringstijd: de gevolgen

“Het is goed voor een man om geen vrouw aan te raken” (1 Kor. 7:1, H.S.V.).

“Ontvlucht de begeerten van de jeugd” (2 Tim. 2:22, H.S.V.).

“Laat ... het huwelijksbed onbevlekt zijn” (Hebr. 13:4, H.S.V.).

Wij hopen dat we in het vorige hoofdstuk duidelijk gemaakt hebben dat “dating” en verkering onvermijdelijke en onomkeerbare gevolgen hebben voor Gods oorspronkelijke bedoeling en plan.

Maar ik hoor iemand denken: “Oké, oké, dus we gaan geen afspraakjes meer maken om onze levensgezel te vinden. Maar wat is er mis met vriendschap en gemeenschap met een broeder of zuster? We moeten toch echt wel het andere geslacht leren kennen!”

In de eerste hoofdstukken van dit boek hebben we stilgestaan bij de twee bedoelingen die God had met de schepping van man en vrouw. Beide zijn buitengewoon belangrijk, maar het doel waar we ons nu eerst op willen richten is **eenheid**.

Ik denk dat we al gezien hebben dat eenheid geen eenheid is als er twee of meer zijn. Dit geldt in het bijzonder voor Gods bedoeling met man en vrouw. Dus hoe verbreekt “dating”, afspraakjes, verkering deze eenheid?

5.1. De seksuele ontwikkeling

God heeft man en vrouw zo gemaakt dat ze niet alleen tot elkaar worden aangetrokken, maar elkaar seksueel opwinden. Dit ligt voor de hand, maar moet genoemd worden om duidelijk te maken waar we heen willen.

Verkering brengt altijd met zich mee dat de twee betrokken personen samen alleen zijn. Misschien in het begin niet, maar uiteindelijk wel. Naarmate de relatie zich ontwikkelt, willen ze alleen zijn. Waarom? Omdat er iets speciaals en unieks tussen hen is dat ze niet willen delen met anderen.

Dus wat gebeurt er als ze alleen zijn? Ze verlangen dicht bij elkaar te zijn. Het kan beginnen met een omhelzing. Maar al gauw is een omhelzing niet genoeg. Dan wordt het een lange omhelzing. Oké, maar dan de sprong – de kus! Eerst zacht en kort. Geen harts-tocht. Maar later een paar kussen, dan veel kussen. De kus wordt hartstochtelijk.

Maar misschien zijn sommigen van ons er goed in op tijd te stoppen. Zij gaan alleen maar “tot zover” en dan stoppen ze. We onderbreken het proces. Voor een tijdje. Maar dan wordt het “stopteken” verlegd. In feite denken we dat we een proces kunnen stoppen dat naar Gods oorspronkelijke plan, in de context van een huwelijksrelatie, niet bedoeld was onderbroken te worden.

Maar na een poosje is ook de hartstochtelijke kus niet meer genoeg. Beiden verlangen naar meer intimiteit. En zo gaat het door, totdat de hartstocht niet meer te stuiten is en alle stoptekens weggegooid worden. De twee zijn één geworden. Ze zijn niet getrouwd, maar lichamelijk één alsof ze wel getrouwd waren.

Ergens in het begin hebben ze gezegd: “We stoppen op tijd, voordat er iets gebeurt.” Wat naïef! Wie is zo sterk dat hij een van de sterkste krachten in de mens kan stoppen? Ze proberen iets te stoppen wat door God zo geschapen was dat het binnen de normale relatie van

het huwelijk niet gestopt hoefde te worden. Ze vechten tegen de schepping zelf! Wat een dwaasheid!

Nadat ze seksueel contact hebben gehad, wordt de relatie beheerst door hartstocht. Spoedig komen ze bij een splitsing in de weg. De ene weg leidt naar het huwelijk, de andere naar scheiding. Het is onvermijdelijk. Er is geen derde alternatief. Meestal loopt het uit op scheiding. Teleurstelling. Gebroken harten. Beschadigde emoties. Diepe littekens. Men heeft alles gegeven en waarvoor? Voor pijn en kwelling?

Maar we hebben niets geleerd.

We ontmoeten een ander die erg aantrekkelijk is en we proberen opnieuw. Hetzelfde verhaal. Hetzelfde resultaat. Alleen is er nu meer pijn en schade en de littekens zijn dieper. En sommigen gaan zo jaren door. Niet alleen zijn de ervaringen die God bedoeld had als uniek en heilig voor één man en één vrouw, gewoon geworden, maar ook is het niet meer speciaal voor hen.

Ieder van ons kan zich zijn eerste kus herinneren. Waarom? Het was zo uniek, het was nooit eerder gebeurd met een ander. In feite herinneren de meesten van ons alles wat voor de eerste keer was in die relatie. Zo heeft God het gemaakt. Zelfs als wij er duizend gekust hebben, herinneren we ons de eerste.

5.2. Goddelijke lijm

God heeft een kleefstof geschapen om een man en een vrouw bij elkaar te houden zodra ze hun leven aan elkaar gegeven hebben. Het is hun lichamelijke eenheid. Als geen van beiden ooit een ander gekend heeft, is die kleefkracht enorm sterk, niet te beschrijven. Alleen de dood kan hen scheiden. Ze zijn vlees van elkaars vlees. God heeft het zo gemaakt. Helaas is het voor de meesten van ons verloren gegaan.

Als iemand een lichamelijke verhouding met meer dan één lid van de andere sekse heeft, wat gebeurt er dan met de lijm? Het wordt

met minstens 50 % verdund. En drie? Nog slechts 33%. Enzovoort, totdat de lijm geen kleefkracht meer heeft.

Er gebeurt nog iets anders met deze goddelijke lijm. Die band had nooit mogen breken. Het is bijna altijd onmogelijk – God heeft het zo gemaakt. Die band toch verbreken geeft diepe, diepe wonden en littekens die God nooit bedoeld heeft. Zijn bedoeling was dat er één onverbreekelijke band zou zijn. Door die wel te verbreken, schenden we dus Gods schepping, tot onze eigen schade.

Ik ken een lieve ongetrouwde zuster in de Heere, die ooit met één man geslapen heeft – ze had hem innig lief en dacht dat ze zouden trouwen. De relatie met hem werd verbroken, maar de gevolgen houden een greep op haar. Omdat ze één was met deze man en met niemand anders, heeft hij emotioneel en lichamelijk een greep op haar die niet te beschrijven is, en ze heeft er erg onder te lijden. Waarom? Zo heeft God het gemaakt. Die band mocht niet verbroken worden.

Anderen hebben met zoveel verschillenden arm in arm gelopen, dat het niets speciaals meer is. Velen van ons hebben er zoveel gekust, dat het niets bijzonders meer is. Sommigen van ons hebben zoveel hartstochtelijke relaties gehad dat het de gewoonste zaak van de wereld is geworden. En sommigen hebben met zoveel geslapen dat ook dat niets meer te betekenen heeft. Dat wat heilig moest zijn, hebben wij kapot gemaakt.

Een relatie of verkering met iemand hebben, houdt verschillende dingen in. Men ziet het als een probeersel, een toets, en daarom heb je veel relaties nodig. Bevalt de een je niet, probeer dan een ander. Zo gaat dat. En in dat proces gaat alles wat eenheid is verloren, omdat het met meerderen ervaren wordt.

Het lijkt misschien absurd om het te zeggen, maar ik ben ervan overtuigd dat zelfs een aanraking tussen een man en een vrouw

heilig is. Pas in de laatste decennia wordt deze waarheid ontkend en verworpen.

“Maar wij hebben geen geslachtsgemeenschap gehad!” God heeft de vrouw zo gemaakt dat zij zelfs door de aanraking van een man iets van zichzelf geeft – iets dat ze niet terug kan nemen of vervangen. Een aanraking heeft een uitwerking op de vrouw die een man zich niet kan voorstellen. Broeders, we moeten voorzichtig zijn; we kunnen iets nemen zonder ons ervan bewust te zijn. En als dat al bij een aanraking gebeurt, hoe is het dan bij een kus?

De vijand is er op uit om bij jonge gelovigen de prachtige, wonderbare ervaring van eenheid met één door God gekozen persoon, kapot te maken. Hij slaagt daarin, zelfs voordat we trouwen, als wij allerlei relaties aangaan teneinde een levensgezel te vinden.

Het moet zondermeer duidelijk zijn dat de lichamelijke gemeenschap alleen bedoeld is voor het huwelijk. Waarom? Omdat het iets zuivers en heiligs moet zijn, tussen twee, nooit meer.

5.3. De zielestrijd

We moeten begrijpen dat er nog een aspect is in de relatie tussen man en vrouw dat ook heilig moet zijn. God heeft onze gevoelens zo geschapen dat ook op dit terrein, helemaal los van het lichamelijke, zich een diepe eenheid kan ontwikkelen tussen een man en een vrouw. Door veel samen te zijn en ons hart voor elkaar te openen, kunnen we emotioneel “één” worden met elkaar. Ook hier heeft God goddelijke lijm gemaakt, die niet bedoeld is verbroken te worden als er eenmaal een band gegroeid is.

Maar ook hier komt er op een gegeven moment onvermijdelijk een splitsing in de weg – huwelijk of scheiding. Meestal een scheiding. En de ziel is gekwetst en beschadigd omdat er iets is losgescheurd dat in Gods plan één had moeten blijven. Velen dragen zulke littekens door scheidingen die er nooit hadden moeten zijn, omdat de eenheid er nooit had moeten zijn. O, wat doet men elkaar toch veel aan!

Bij God is er een sleutelprincipe:

Je kunt niets hebben wat niets gekost heeft

Als je voortdurend nieuwe relaties aangaat, betekent dat dat je wel de voorrechten en voordelen van een relatie wilt, zonder de kosten daarvoor te betalen. Je wilt je niet binden. Het is een vorm van diefstal als je iets pakt waarvoor je niet wilt betalen. God heeft het zo bedoeld dat diepe vriendschap, emotionele banden, ja zelfs een aanraking een prijs hebben. En dan spreken we nog niet eens over lichamelijke intimiteit. Maar als wij daar heel gemakkelijk in zijn, zonder de prijs te betalen, zullen we daarvoor boeten.

Ik ken een zekere broeder, nu midden veertig, die talloze relaties met zusters heeft gehad, meer dan twintig jaar lang! Maar hij is nooit getrouwd! Hoeveel zusters heeft hij met littekens achtergelaten? Als we de Heere en onze broeders en zusters echt liefhebben, kunnen wij er dan mee doorgaan elkaar kapot te maken? Eens zullen we daarvoor rekenschap moeten afleggen!

5.4. Voorkomen?

Wil ik hiermee zeggen dat je nooit de partner van Gods keuze kunt vinden via "dating"? Nee, natuurlijk niet, maar in die zoektocht maak je onvermijdelijk brokken. Hoe vermijden we die schade? Er is maar één manier. Het is een krachtig medicijn. Dodelijke epidemieën vragen om krachtige oplossingen.

In dat prachtige boek van Elizabeth Elliott "Hartstocht en Reinheid" ("Passion and Purity") vertelt zij het verhaal van psycholoog Henry Brandt en zijn zoon. Hij verbood zijn zoon om alleen met een meisje in de auto uit te gaan. "Wat is daar mis mee, papa? Vertrouwt u me niet?" "In een auto 's avonds alleen met een meisje? Ik zou mijzelf niet eens vertrouwen! Waarom zou ik jou dan wel vertrouwen?" Onze broeder kende zichzelf – maar zijn zoon had die zelfkennis nog niet.

In Johannes 4 staat dat de discipelen verbaasd waren dat ze Jezus

alleen met de vrouw bij de put aantreffen, verbaasd dat Hij met haar sprak zonder dat er iemand bij was. Uiteraard was het voor hen verbazingwekkend dat Hij met een *Samaritaanse* sprak, maar dat was niet het enige. In die tijd sprak je als man en vrouw niet alleen met elkaar. In 1 Korintiërs 7:1 zegt de Heere door Paulus: “Het is een mens goed geen vrouw aan te raken.” Oud Joodse preutsheid? Of wijsheid van boven? Gods Woord is eeuwig. Zelfs de aanraking tussen een man en een vrouw moet heilig zijn. “Iedere man moet zijn eigen vrouw hebben en iedere vrouw haar eigen man.”

In 2 Timoteüs 2:22 lezen we: “Ontvlucht de begeerten der jeugd ...” Vluchten is een sterk woord. Het betekent dat je rent voor je leven, weg van een dodelijk gevaar. Zo moet het ook zijn: als we ook maar de kleinste mogelijkheid van verzoeking op dit terrein op ons af zien komen, moeten we rennen voor ons leven. Waarom? Omdat God veel beter weet dan wij met wat voor krachten we hier te maken hebben.

“Het huwelijk zij in ere bij allen en het bed onbezoeideld” (Hebr. 13:4). Dit slaat toch alleen op getrouwde mensen? Mis! Wij bezoeden het huwelijksbed door ons over te geven aan de voorrechten daarvan zonder dat we getrouwd zijn. Moge de Heere ons helpen de ernst hiervan in te zien. Ik beweer niet dat het verboden is dat een ongetrouwde man en vrouw samen zijn, maar ik wil wel met nadruk zeggen dat we voorzichtig en met wijsheid hiermee moeten omgaan, en met terughoudendheid.

Het gaat om *éénheid*. Hoewel het misschien op het moment plezierig is, ontnemt het ons de heilige, speciale en unieke eenheid die God maar voor één relatie bedoeld heeft, het huwelijk.

5.5. Een speciaal woord voor de mannen (en ook voor sommige vrouwen)

Van nature zijn mannen niet zo emotioneel gevoelig als vrouwen. Om die reden zijn zij veel gemakkelijker met allerlei relaties. Dit

gebrek aan gevoeligheid bij de man maakt dat ze wat we in dit hoofdstuk geschreven hebben, vaak verwerpen. Doordat ze niet beseffen wat ze bij de vrouw teweeg brengen, laten ze een spoor van gekwetste vrouwen achter.

De geestelijke gelovige die werkelijk zijn of haar Heer wil verheerlijken in alles wat hij of zij doet, kan niet zo ongevoelig of zelfzuchtig zijn, maar verloochent zichzelf om de ander niet te kwetsen. Moge God ons daartoe genade geven.

Hoofdstuk 6

Wat zegt het Woord van God?

“Toen bracht Isaäk haar in de tent van zijn moeder Sara, en hij nam Rebekka, en zij werd hem tot vrouw, en hij kreeg haar lief” (Gen. 24:67).

Lees Genesis hoofdstuk 24 en 29; het boek Ruth; Hosea hoofdstuk 1-3.

Het is interessant dat we nergens in het Woord van God iets lezen over “dating” en verkering. Komt dat omdat Gods Woord ouderwets is? Of is er een andere reden? In feite zijn deze praktijken niet ouder dan zo’n 150 jaar.

Betekent dit dat Gods Woord niets te zeggen heeft over hoe God een man en een vrouw samenbrengt? Beslist niet. Het heeft heel veel te zeggen als we maar naar de waarheid willen zoeken en ervoor openstaan.

We hebben nu geen tijd om de hele Bijbel na te vorsen op dit punt, maar we willen er enkele verhalen uitlichten. We kennen allemaal het klassieke verhaal van Isaäk en Rebekka en hoe de Heere ze bij elkaar bracht. Lees alsjeblieft nu eerst Genesis 24 en dan gaan we kijken naar enkele fundamentele waarheden daaruit.

6.1. Wat zijn dat voor waarheden?

1. Isaäk had geen aandeel in het vaststellen *wanneer* het tijd voor hem was om te trouwen.

2. Isaäk had geen aandeel in het bepalen met *wie* hij zou trouwen.
3. Isaäk heeft nooit de kans gehad om zijn vrouw voor het huwelijk te leren kennen.
4. Deze drie punten golden ook voor Rebekka.
5. Isaäk had er geen probleem mee om Rebekka *lief te hebben* nadat hij haar ontmoette en met haar trouwde.

Voordat we dit alles verwerpen als “oosterse cultuur” en “prehistorische gewoonten”, moeten we toegeven dat het Woord van God duidelijk te kennen geeft dat alles rechtstreeks van God kwam. En het hoeft ons dan ook niet te verbazen dat deze waarheden consequent de hele Bijbel door te vinden zijn.

De sleutel hier is dat het Isaäks vader was, Abraham, die deze dingen voor hem bepaald had en Rebekka’s vader voor haar.

Bedoel ik te zeggen dat wij nu ook al deze beslissingen aan onze ouders moeten overlaten? Ik kan zeggen dat als ze echt godvrezend zijn en een innige wandel met God hebben en de Heere met hun hele hart liefhebben, ik daar niet bang voor zou zijn! Weet je, ze zijn veel wijzer dan wij jongeren en kunnen beter objectief zijn in het luisteren naar de wil van de Heere.

Maar ik geloof dat het wezenlijke principe is dat deze beslissingen totaal in de handen van onze *Hemelse Vader* liggen. Niet in de onze. Weten we nog niet dat onze handen altijd problemen veroorzaken en op dit terrein meer dan waar ook?

Wij moeten het tijdstip waarop we gaan trouwen volledig in Zijn hand laten. Onze gevoelens zijn niet relevant, zelfs mogelijk een aanwijzing dat het nog *niet* de tijd is.

En wat nog belangrijker is, we moeten de keuze van onze levenspartner aan God overlaten. Hij alleen kent ons – we kennen onszelf niet eens. En we kunnen een ander nooit goed genoeg kennen om een beslissing te nemen, hoeveel jaren we die persoon ook mogen kennen. Zoals ik al

eerder gezegd heb, heb ik mensen gezien die hun ware aard jarenlang na hun huwelijk verborgen hielden. Je kunt 10 jaar verloofd zijn en nog steeds de ander niet echt kennen. Dus is het argument dat je iemand voor het huwelijk heel goed moet kennen, vals.

En hoe kan het dat Isaäk zo plotseling iemand lief kon hebben die hij nooit eerder gezien had? Zelfs niet de gelegenheid had om verliefd te worden? Ik geloof dat Isaäk meteen verliefd werd op Rebekka, op het moment dat hij haar zag. En ik geloof dat de intensiteit en diepte van die liefde alleen maar toenam van die dag af. Hij had de vrouw van Gods keuze gekregen – wat kon een man meer verlangen?

Maar in Genesis 29 is er een ander verhaal, een scherpe tegenstelling met Isaäk en Rebekka. Het is een geschiedenis van veel problemen! Het is het verhaal van Jacob en Rachel. Jacob was het tegenovergestelde van zijn vader Isaäk. Terwijl Isaäk altijd volledig onderdanig was aan zijn vader, ging Jacob altijd zijn eigen weg, de dingen naar zich toe trekkend, zelfs met bedrog. Isaäk is een beeld van dat wat uit de Geest geboren wordt, Jacob staat voor wat uit het vlees geboren is. Wat een verschil!

Zoals met alles wist Jacob wat hij wilde – hij had Rachel lief – en wanneer hij het wilde. Hij werd verliefd op Rachel en onderhandelde over haar. En dit was het begin van de problemen. Wij zijn van onszelf net zo! Wij hebben onze eigen plannen. We hebben uitgewerkt hoe we kunnen krijgen waar we onze zinnen op gezet hebben. Maar God steekt er een stokje voor! Hoevelen van ons hebben Gods planning voor ons vertraagd omdat wij probeerden het vinden van een partner te manipuleren! Jacobs hele leven was vol problemen als gevolg van zijn koppig proberen zijn wil door te drijven.

Een heel ander voorbeeld is Ruth. Zij wilde alleen de wil van God doen en wat een heerlijke vrucht was er in dat leven. Ze was met blijdschap onderdanig aan Naomi omdat ze wist dat dat het veiligst voor haar was. En het was Naomi die Ruths echtgenoot uitzocht, Boaz (een type van Christus) een man vol ontferming en genade en rijkdom. En het

was Ruth die de brug vormde tussen de goddeloze dagen van de ridders ("In die dagen was er geen koning in Israël; ieder deed wat goed was in zijn ogen") en de gezalfde koning David, die heel Gods volk onder Gods heerschappij bracht en tot een leven van aanbidding!

En dan is er nog Hosea. Zijn wij bereid een Hosea te zijn voor de Heere? God gaf hem de opdracht een hoer te trouwen. Waarom? Om Israël te laten zien dat ze, ondanks haar totale ontrouw en geestelijke hoererij, nog door God bemind werd, omdat Zijn liefde onvoorwaardelijk was. Zelfs na haar huwelijk met Hosea keerde ze terug naar haar hoererij. Hosea legde zijn leven af voor een onwaardige. Wij willen alleen maar iets voor onszelf, niet iets voor God. Maar als Hij ons huwelijk nu eens tot een toonbeeld van oneindige, onvoorwaardelijke liefde voor een ander wil maken? Zijn we daartoe bereid?

6.2. Principes

We willen kort de Bijbelse principes noemen die we besproken hebben:

1. Niemand kiest zijn levensgezel. Dat doet God.
2. Meestal is iemand in een gezagspositie de sleutel in de beslissing.
3. Liefde is niet de *basis* voor het huwelijk.
4. Liefde was duidelijk het *resultaat* van het huwelijk en volgde er op.
5. Het huwelijk *dat zijn oorsprong in God had*, had een grote invloed op het brengen van Gods wil en zegen voor de rest van Zijn volk.

Persoonlijk denk ik niet dat we een aanwijzing in de Bijbel hebben dat deze principes veranderd zouden zijn. Zeker, de maatschappij is veranderd, culturen zijn veranderd, maar de mens is niet veranderd en God evenmin.

Gelden deze principes ook nog voor vandaag? Meer dan ooit. Immers de man/vrouw relatie is gedenigreerd tot het punt waarbij je wilt ontvangen van de andere sekse wat je maar kunt, of tot het punt van een totale oorlog. Veel christenen bevinden zich in de eerste categorie. Hoe diep zijn we gevallen! "Maar God ..." kan herstel brengen. We willen nu zien hoe.

Hoofdstuk 7

Het fundament van het huwelijk: de wil van God

“Let niet op zijn voorkomen ... Het komt immers niet aan op wat de mens ziet; de mens toch ziet aan wat voor ogen is, maar de Heere ziet het hart aan” (1 Sam. 16:7).

Ik wil hier een geschiedenis vertellen die mijn leven als vrijgezel echt veranderd heeft. Ik had gewerkt in een evangelisatieproject in een achterbuurt, samen met een dierbare broeder die ervan overtuigd was dat de Heere hem geroepen had om ongetrouwd te blijven. Dit bracht nogal wat beroering teweeg bij alle zusters die hem kenden, want hij was de droomfiguur voor veel christenvrouwen. Hij had een opleiding gehad aan één van de beste Bijbelscholen en hij had de Heere hartstochtelijk lief. Hij was vriendelijk, zorgzaam en humoristisch. Hij was intelligent, gevoelig van aard en geestelijk, en werd vaak door de Heere gebruikt om Zijn Woord te spreken. Bovendien was hij lang, knap en athletisch. Alle zusters dachten: “Waarom die verspilling?” Net als Judas hadden ze hun eigen belang op het oog.

Er was ook een goede zuster in ons project die door de genade van God verlost was van diepgaande emotionele problemen. Ze was onaantrekkelijk en bovendien veel te dik – maar we mochten haar allemaal graag.

Deze broeder en ik werden goede vrienden. Nadat ik naar huis

vertrokken was, bleef hij in die achterbuurt werken. Ook de zuster met haar problemen en enkele anderen bleven.

Een hele tijd later belde die zuster me op om me te vertellen dat ze verloofd was. Halleluja! dacht ik! "Hoe wonderlijk is de genade en barmhartigheid van God! Alleen God kon een man vinden die zo'n onaantrekkelijke vrouw kon liefhebben", was mijn gedachte, waarvoor ik me nu schaam. Nadat we een poosje gepraat hadden, zei ze: "Broeder, wil je niet weten met wie ik verloofd ben?" "Natuurlijk", zei ik. En zij noemde die vriend van mij.

Ik geloof dat ik de telefoon liet vallen. Ik was geschokt. Nee! zeiden mijn gevoelens. Dit bestaat niet! Hier is iets mis! Ik probeerde mijn ware gevoelens voor haar te verbergen. Maar mijn hart bonsde in mijn keel.

Ik moest onmiddellijk met die broeder spreken. Ik moest uitvinden wat er aan de hand was. Ik moest hem helpen weer nuchter te worden. Even later kreeg ik hem aan de telefoon. "Broeder, leg me uit wat er aan de hand is", riep ik uit.

Hij vertelde dat de Heere, toen hij in gebed was, tegen hem zei dat hij zou trouwen. Na hier een tijd mee geworsteld te hebben, accepteerde hij het tenslotte als van de Heere, en probeerde het te vergeten. Maar de Heere liet hem niet met rust. Hij moest Hem vragen met wie hij zou trouwen. En hij gehoorzaamde. En de Heere bepaalde hem bij deze zuster. Hij werd opstandig, hij verzette zich en worstelde ermee. Maar uiteindelijk zei hij: "Heere, als dit Uw wil is, moet U mij liefde voor haar geven." En dat was precies wat de Heere deed. Hij zei tegen me dat hij het niet kon uitleggen, maar hij had haar nu lief met heel zijn hart en wilde niemand anders als vrouw.

Ik kon die nacht de slaap niet vatten. Nu was ik het die met de Heere worstelde. Mijn vlees kon het niet aanvaarden. Ik kon die broeder en zuster niet samen zien. Maar toen ik ging bidden, werd ik van binnen overtuigd. De Heere liet me zien dat ik alleen naar de buitenkant

keek. Hij zag alleen naar het hart en had mijn broeder genade gegeven om dat ook te doen. Ik had die genade niet. Ik herinner me dat ik dacht: "Heere, als dit het is wat U voor mij heeft, wil ik helemaal niet trouwen." En meteen wist ik hoe opstandig mijn hart was.

Toen herinnerde de Heere mij aan Hosea, zoals we hem in het vorige hoofdstuk genoemd hebben. Ik riep uit: "O Heere, ik kan niet meer verdragen." Ik zag hoe zelfzuchtig en slecht mijn eigen verlangens voor een levenspartner geweest waren. Maar ik kon me er niet van bekeren. Ik kon niet zeggen: "Heere, wie U ook voor mij hebt, ik wil haar trouwen." Lange tijd gaf ik de gedachte om te trouwen op, terwijl de Heere afrekende met mijn zelfzuchtige motieven.

Ik besepte in die tijd ook dat als mijn liefde voor een vrouw gebaseerd was op iets in haar, het kapot kon gaan – het was alleen tijdelijk en uiterlijk. Als ze erg aantrekkelijk was, maar later door een ongeluk verminkt en kreupel zou worden, kon ik haar dan nog liefhebben? Als er na jaren slechte eigenschappen van haar aan het licht zouden komen, zou ik haar dan nog liefhebben? En als Hij een zuster voor mij had met ernstige problemen en nog jong in haar relatie met Hem? Was ik bereid haar te helpen om te groeien in het geloof door Zijn onvoorwaardelijke liefde en mijn leven voor haar af te leggen? Nee. Alles waar ik voor kon bidden was dat de Heere mijn duister en egoïstisch hart wilde doorzoeken en in mij een gewilligheid schep- pen om Zijn wil te doen, en een vat te zijn voor Zijn liefde voor wie Hij ook maar zou kiezen, zonder te kijken naar het uiterlijk.

Wat zijn de criteria die wij hebben voor een levensgezel? Wat ze ook mogen zijn, ik geloof dat ze gekruisigd moeten worden en afgelegd. En wij moeten bidden als Jezus in de hof: "Heere, niet mijn wil, maar Uw wil geschiede." Elke relatie die uit God geboren is, moet via het kruis gaan. Het moet sterven en afgelegd worden. Als het van Hem is, zal Hij het weer opwekken. Als het niet van Hem is, willen we dat het dood blijft.

7.1. Het kennen van Zijn wil

Ik geloof dat er vooral één vereiste is om de wil van God te kennen:
Wij moeten bereid zijn Zijn wil te doen.

In Johannes 7:14-17 merkten de Joden op dat Jezus zo geleerd was zonder onderricht te hebben ontvangen. Zijn antwoord was: "Indien iemand Zijn wil doen wil, zal hij van deze leer *weten* of zij van God komt." De vraag is dus: Zijn wij bereid om Zijn wil te doen? Ongeacht wat het is?

Ik geloof dat als wij *eerst* het Koninkrijk van God zoeken en totaal bereid zijn Zijn wil te doen, Hij ons te zijner tijd Zijn wil aangaande een levensgezel bekend zal maken. Maar dit moet ook getest worden.

Laat me je een vraag stellen. Wanneer is het het moeilijkste om de wil van de Heere te leren kennen wat betreft de broeder of zuster met wie we zullen trouwen? Het antwoord is eenvoudig: als we tot over onze oren verliefd zijn op iemand. Wie onder ons kan zeggen dat hij de stem van de Heere in zo'n situatie kan horen? Waarschijnlijk roepen onze emoties zo luid dat we alleen maar ons eigen hart horen. Maar wat als we ons vergissen? Hoe kunnen we onze ziel tot rust en stilte brengen om de stem van de Heere te horen? Ik geloof echt dat dit een uiterst gevaarlijke tijd is. Veel huwelijken zijn gebaseerd op de luide verlangens van de emoties en niet op de stille, zachte stem van de Heilige Geest.

Weet je nog wat we gezegd hebben? Als wij trouwen omdat we verliefd zijn – kunnen we scheiden als we niet langer verliefd zijn. Het huwelijk heeft een sterker fundament nodig.

Ik geloof oprecht dat de relaties van hen die via Gods troon samengebracht zijn, op een bepaald moment via het kruis moeten gaan; ze moeten afgelegd worden, door de dood heen gaan en in de handen van God gelegd worden. Niet anders dan zoals Izak door Abraham

geofferd werd. Volkomen overgegeven in Gods handen, zodat het aan Hem is om het uit de dood weer op te wekken of het in de dood te laten. We doen zelf absoluut niets om het weer op te nemen. We laten God door Zijn opstandingskracht een nieuw begin maken, naar Zijn wil.

Ik geloof ook dat God een man en een vrouw samen kan brengen en hun Zijn wil over een huwelijk bekend kan maken *voordat* ze verliefd worden. Dit schijnt zeker de norm in de Bijbel te zijn. Maar het vereist een innige wandel met de Heere. En als het echt Zijn wil is, zal de liefde zeker komen.

7.2. Zekerheden

Ik geloof dat God ons een paar prachtige middelen gegeven heeft die ons beschermen tegen het missen van Zijn wil in zulke ernstige zaken, en die hebben allemaal te maken met geestelijk gezag. Er zijn drie checks die God ons gegeven heeft om Zijn wil aangaande onze levenspartner te vinden. Veel teksten geven hier grond voor.

1. Het gezag van onze ouders.
2. Het gezag in onze gemeente.
3. Het gezag in het Lichaam van Christus.

Ongeacht onze leeftijd geloof ik dat onze ouders, zelfs als ze ongelovig zijn, van de Heere weten of onze keuze voor een levensgezel goed is of niet. Dit gezag is door de Heere ingesteld en gaat boven tijd en cultuur uit. Als hun advies niet overeenkomt met onze keus, is de kans groot dat we het mis hebben. Het zou heel verstandig zijn als we onze ouders betrekken in de keuze van onze partner, in het bijzonder als ze godvrezend zijn en met Hem wandelen.

Dezelfde veiligheid is er ook in de oudsten van de gemeente. Weinigen van de verantwoordelijke broeders zullen ooit een relatie stoppen, tenzij iets van de Heere hun dat zegt.

Dan is er nog het getuigenis van de broeders en zusters in de gemeente. Zeggen de broeders en zusters die beide jongelui kennen "Amen" in hun hart? Zo niet, dan is het misschien verstandig om te wachten.

Prijs God, als wij werkelijk Zijn wil willen kennen en doen, kunnen we vertrouwen dat Hij ons zal leiden.

Elk huwelijk zal beproefd worden, zonder uitzondering. Er is maar één ding dat bestand is tegen het vuur van de beproeving. Dat is dat we weten dat we de wil van God gedaan hebben, zodat we oneindige genade van God kunnen ontvangen. Als we kunnen zeggen: "Wij hebben de wil van God gezocht voor we trouwden – we weten dat Hij ons samengebracht heeft", is de beproeving overwonnen. En wij mogen de genade van onze God ontvangen om onze levensgezel onvoorwaardelijk lief te hebben.

Hoofdstuk 8

Het doel van het huwelijk: de heerlijkheid van het kruis

“Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, indien de graankorrel niet in de aarde valt en sterft, blijft zij op zichzelf; maar indien zij sterft, brengt zij veel vrucht voort” (Joh. 12:24).

“Mannen, hebt uw vrouw lief, evenals Christus Zijn gemeente heeft liefgehad en Zich voor haar overgegeven heeft” (Ef. 5:25).

“Vrouwen, weest aan uw man onderdanig als aan de Heere” (Ef. 5:22).

Het onderwerp in dit hoofdstuk is het belangrijkste doel geweest van alles wat in de vorige hoofdstukken gezegd is.

Dankzij Hollywood en televisie zijn zelfs de ideeën die christenen over het huwelijk hebben ernstig verworden, en wel het meest bij hen die nooit getrouwd zijn.

In dit hoofdstuk gaan we nader in op Gods bedoeling met het huwelijk.

Tot nu toe hebben we geprobeerd vast te stellen dat God bij het scheppen van man en vrouw twee dingen in gedachten had:

Tegengestelden (ter wille van het contrast)

8.1. Eenheid

Deze twee woorden zijn op zichzelf al tegengestelden. We vragen ons af waarom God man en vrouw dan als tegengestelden, als tegenpolen bedoeld heeft. Het antwoord is heel eenvoudig.

Alles wat eeuwig is, goddelijk, hemels en geestelijk, bestaat uit exact

tegenovergestelde werkelijkheden. Laten we als voorbeeld eens enkele dingen op een rijtje zetten:

Eén kant van de waarheid

God is soeverein

God is liefde

God is genade

Wij zijn knechten

Wij zijn arm

De tegenovergestelde waarheid

De mens heeft een vrije wil

God is Rechter

God is Waarheid

Wij zijn vrij

Wij zijn rijk

Al het geestelijke en hemelse heeft twee aspecten, die in de beperkte kijk van de mens onverenigbaar zijn. Omdat de mens zo iets niet kan vatten, bouwt hij zijn theologie, zijn leerstellingen, zijn kerkgenootschap aan de ene kant of aan de andere kant en verwerpt daarmee de balans van de waarheid. Zo hebben we Calvinisten en Arminianen, fundamentalisten en Pinkstermensen. Enzovoort.

Bij God zijn deze aspecten niet met elkaar in tegenspraak. Hij gaf ons deze tegengestelde waarheden juist om ons ervoor te bewaren dat we zouden overhellen naar één kant van de waarheid.

We hebben dus deze twee ongelooflijk verschillende wezens – man en vrouw. Maar het is Gods bedoeling dat deze twee op de een of andere manier tot één worden.

Ik wil hier wat dieper op ingaan. Wij zien namelijk de werkelijke verschillen tussen man en vrouw pas *nadat* wij getrouwd zijn!

Pas als een man en een vrouw gaan samenleven, 24 uur per dag, 365 dagen per jaar, probeerend om één te worden, samen in de strijd om de dagelijkse problemen op te lossen, ontdekken ze hoe verschillend ze zijn! En zonder uitzondering is dit voor iedereen een schok. De verschillen zijn er in elk detail en aspect van hun leven.

Hij regelt alles; zij regelt niets. Hij is altijd op tijd, zij is altijd laat. Hij rijdt hard; zij rijdt langzaam. Hij gooit zijn kleren op een hoop; zij bergt alles op. Hij is graag onder andere mensen, zij houdt ervan alleen te zijn. Hij wil de woonkamer in blauw, zij in rood. Hij gaat

gemakkelijk met geld om, zij is heel zuinig. Hij rolt netjes de tube tandpasta van onderaf op; zij knijpt gewoon ergens in het midden. (Je kunt “hij” en “zij” ook omdraaien.)

En dan is er de lichamelijke relatie. Vrijgezellen, denk niet dat je alles weet. Dit terrein van verschillen komt alleen aan het licht in het huwelijk. Man en vrouw zijn totaal verschillend in hun seksualiteit. Je zou feitelijk kunnen zeggen dat man en vrouw seksueel tegengesteld zijn, tenzij het kruis zijn werk doet op dit terrein. Wanneer de opwinding en het nieuwe afneemt, kom je erachter dat een man door het minste of geringste opgewonden raakt en daarna is het vuur weer even snel gedoofd. Een vrouw is meer als een houtskoolvuurtje. Moeilijk om het aan de gang te krijgen, maar als het één keer brandt, brandt het ook een hele tijd. De man wil in de regel ook veel vaker een vrijpartijtje dan zijn vrouw.

8.2. In elk opzicht anders

Juist die verschillen tussen ons waardoor we ons aanvankelijk zo tot elkaar aangetrokken voelden, worden bronnen van irritatie na het huwelijk. En dan kunnen ze gemakkelijk tot conflicten leiden. Het is een schok voor ieder echtpaar. Hoe is het mogelijk dat wij die vóór ons trouwen zo één waren, nu zo tegengesteld zijn? En dan, op een bepaald moment, gebeurt het.

Deze twee, die de zegen en eenheid van samenzijn in Christus en de vreugde van één zijn in Hem gekend hebben, voelen zich niet langer verliefd. Het kan een week na de bruiloft zijn, het kan ook vijf jaar later zijn. Maar het komt, nagenoeg in ieder huwelijk in Christus. De natuurlijke liefde raakt op.

En als dat gebeurt, is de eerste gedachte: “O, mijn God, ben ik met de verkeerde getrouwd?”

Waarschijnlijk niet. Maar zelfs al was dit zo, dan doet het nog niet ter zake. Want je *bent* nu getrouwd en dat moet je blijven. En als we nu eens werkelijk de Heere gemist hebben en buiten Zijn wil om getrouwd zijn? Dan bekeren we ons van onze ongehoorzaamheid

en ontvangen genade van God om onze partner onvoorwaardelijk lief te hebben. Ik ken een broeder die zijn vrouw geen liefde toont. Zijn excuus is dat ze hem in de val gelokt heeft en dat hij nooit echt van haar gehouden heeft. Ook al is dit het geval, hij is nu met haar getrouwd en hij moet de Heere gehoorzamen en zijn vrouw liefhebben zoals Christus Zijn gemeente en zijn leven voor haar afleggen. Hoeveel beter zou het zijn als hij kon zeggen: "Ik weet dat God ons samengevoegd heeft en ik kan Zijn genade krijgen om haar lief te hebben."

Hoe kunnen wij, als we nog voor het huwelijk staan, ons voorbereiden op deze schok? Menselijk gesproken wordt het oorlog of echtscheiding, of...

8.3. Het kruis

Hoe kunnen twee mensen die elkaars tegengestelden zijn, één worden? God heeft daartoe een weg ontsloten. En het gaat Hem om deze weg, want hierin wordt Hij verheerlijkt.

In zijn kleine boekje "Het geheim van Zijn blijvende tegenwoordigheid" zegt Andrew Murray: "De hoogste heerlijkheid van Christus is Zijn kruis. Hierin heeft Hij Zijn Vader verheerlijkt en Zijn Vader Hem. Het was als het Lam dat geslacht is in het midden van de troon, dat Hij in Openbaring 5 de aanbidding ontvangt van de verlostten, de engelen en de hele schepping ..." Ligt het niet voor de hand dat de hoogste heerlijkheid van Christus ook onze enige heerlijkheid moet zijn?

Wat laat meer dan wat ook, het ware liefdevolle karakter van onze Heere Jezus zien? Dat Hij Zijn leven lang Zijn leven heeft afgelegd, wat uitliep op de dood van het kruis. Hij lette niet op Zijn eigen noden en behoeften, alleen de wil van de Vader en de noden van anderen waren voor Hem belangrijk. Hij heeft Zijn leven voor mij afgelegd, en ook voor jou. Hij geeft ons ook in het huwelijk een unieke manier om aan onszelf te sterven en ons leven af te leggen voor een ander en voor onze Heere Jezus Christus. Als ergens het kruis van de Heere Jezus tot werkelijkheid wordt gemaakt in onze

ervaring, is het wel in het huwelijk. Daar komt ons zelfleven aan het licht waarvan we niet wisten dat het er was, zodat het aan het kruis kan sterven. Hoeveel van het zelfleven is er in ieder van ons dat nog nooit aan de oppervlakte is gekomen. Maar het kan zich niet verbergen in het huwelijk.

Niets verheerlijkt de Heere meer dan iemand die het kruis opneemt in een bepaald aspect van zijn leven. Alleen het leven van Christus in ons kan dit doen. Het zelfleven verzet zich telkens weer tegen het kruis. Maar als het zelfleven sterft en Christus' leven zichtbaar wordt, dan wordt onze Heere werkelijk geëerd en verheerlijkt en verhoogd. Alleen dan worden anderen werkelijk opgebouwd en aangespoord, wanneer ze *zien* dat iemand een gekruisigd leven leidt – ja, zij zien de Heere!

8.4. Als wij hier niet op voorbereid zijn...

Als de problemen zich voordoen in het begin van een huwelijk en de partner blijkt anders te zijn dan verwacht, dan gaat de ander een militaire veldtocht beginnen om zijn of haar partner te *veranderen*. Deze reactie verschilt van persoon tot persoon, maar het is altijd een langdurige poging om de gebreken en zwakheden van de ander te corrigeren, of om bepaalde verschillen in zienswijze te veranderen, zodat hij of zij de dingen net zo ziet als ik.

In werkelijkheid is het probleem niet de ander, het is het *zelfleven*. De persoon die veranderd moet worden is niet mijn echtgenoot – ik ben het. Ik ontloop mijn verantwoordelijkheid aan God voor mijzelf door mij te richten op de ander. Maar ik ben in feite niet verantwoordelijk voor hem of haar. Ik ben alleen verantwoordelijk voor mijzelf. Een echtgenoot moet bijvoorbeeld nooit tegen zijn vrouw zeggen: "Wees onderdanig!" Zijn enige verantwoordelijkheid is haar lief te hebben zoals Christus Zijn gemeente en haar door zijn liefde tot onderdanigheid te brengen. En een vrouw moet nooit tegen haar man zeggen: "Je houdt niet van me!" Haar enige verantwoordelijkheid is onderdanig te zijn en haar onderdanigheid zal zijn liefde winnen (1 Pet. 3:1,2).

Tallose huwelijken zijn letterlijk verwoest door zo'n houding, die eigenlijk een diepe zelfzucht laat zien – met name als dat jarenlang zo doorgaat. Om die reden moeten we lang voordat we trouwen, de weg van het kruis leren.

8.5. Hoe legt een echtgenoot zijn leven af?

Het is eenvoudig. Hij stelt de behoeften van zijn vrouw boven die van zichzelf. Zusters, geloof me, dat gaat niet gemakkelijk! Alleen door Christus! Wat zijn wij mannen toch egocentrisch! Wat egoïstisch! Alleen God – en de vrouw kent de diepten van het mannelijk ego!

Hier moet het kruis zijn werk doen. Wat de man in werkelijkheid moet leren is niet anders dan de onderdanigheid die de vrouw moet leren, alleen zijn onderdanigheid is aan de Heere. Hij moet zijn wil opgeven en zijn vrouw op de eerste plaats hebben. Broeders, als je denkt dat je trouwt om de baas te spelen – vergeet het! Je trouwt *om te sterven*! De man moet sterven aan zijn verlangen om koning te zijn en de Heere zijn Koning laten zijn. Hij moet sterven aan het doen van zijn eigen verlangens en aan zijn onafhankelijke leven. Hij moet leren om alles in gemeenschap met zijn vrouw te doen. Hij moet sterven aan zijn seksuele verlangens en de wensen van zijn vrouw op de eerste plaats hebben. Hij moet leren dat het zijn plaats is om te *geven* op dit terrein en niet te *nemen*. Hij moet leren om haar “te wassen met het waterbad van het Woord” en niet alleen zijn vrouw, maar ook zijn kinderen.

Een simpele ervaring van mij als jonge echtgenoot kan misschien helpen. Ik had een hekel aan katten. Mijn bruid hield van katten en wilde graag een Perzische. Kort na ons trouwen was ik ergens op bezoek waar ze twee dure Himalaya katten hadden. Toen ik zei hoe apart ze eruit zagen, bood de eigenaar mij één aan voor mijn vrouw. Ik zei: “Nee, dankjewel”. Op weg naar huis sprak de Heere tegen me: “Heb jij je vrouw lief?” Ik zei: “Natuurlijk”. “Ga dan terug en haal die kat op.” Alles in mij kwam in opstand, maar ik wist dat ik die kat moest

halen. En wat was het een verrassing voor mijn vrouw en dat zegen-
de mij weer!

Dit is een onnozel voorbeeld van de manier waarop God in mannen
werkt om ons te leren onze vrouw op de eerste plaats te stellen, na
Christus.

Een ander punt waarin het kruis zijn werk moet doen is dat de man
graag de touwtjes in handen heeft en de wijsheid in pacht heeft.
Broeders, geef het op. Eén van de eerste dingen die je zult moeten
leren is dat je vrouw waarschijnlijk de stem van de Heere beter
verstaat dan jij. En dan is het voor jou zaak om te luisteren – als je
dat niet doet ga je ernstige fouten maken. Maar soms is dat waar
zij op staat *niet* van de Heere. En jij zult het verschil moeten leren
onderscheiden!

De enige manier is dat het kruis een diep werk doet in ons zelfleven.

8.6. Hoe legt een vrouw haar leven af?

Ik denk niet dat ik hier als man veel over kan zeggen. Maar ik weet wel
dat onderdanigheid geen natuurlijke eigenschap is van de vrouw.
Ook hier is dus het kruis nodig. Het is voor sommigen gemakkelijk
om uiterlijk onderdanig te zijn, maar van binnen kookt het. “Stomme
man. Weet hij dat nog steeds niet? Hij doet dit niet, hij doet dat niet.
Ik moet hem zeggen hoe het moet.”

Hoe ben je hem onderdanig als hij het mis heeft of hardnekkig is?
Waarom smijt hij zo met geld? Hoe kan ik alles wat ik moet doen
klaar krijgen en me nog steeds houden aan zijn tijdsschema? Wat
doe ik als hij zin heeft om te vrijen en ik niet? En hoe moet het dan
met onze verschillende opvattingen over de opvoeding van de
kinderen? Voor de vrouw geldt hetzelfde antwoord als voor de man
– sterven aan jezelf, de ander boven jezelf stellen.

8.7. En liefde dan?

Je hebt waarschijnlijk wel gemerkt dat we niet zoveel gesproken
hebben over “liefde” in dit verband van Gods plan voor man en

vrouw, en dat verbaast je misschien. Staat er per slot van rekening niet in de Bijbel voor de mannen dat ze hun vrouw lief moeten hebben zoals Christus Zijn gemeente? Ja, maar het Woord maakt duidelijk wat echte liefde is: "Niemand heeft groter liefde dan dat hij zijn leven inzet."

Waarom hebben we als ondertitel voor dit hoofdstuk "De heerlijkheid van het kruis" genomen? Wat was er zo heerlijk aan het kruis? Was het niet aanstootgevend? Ja, gezien vanuit het natuurlijke perspectief. Maar voor ogen die kunnen zien, geestelijk zien, is het de heerlijkste openbaring van het ware hart, karakter en de liefde van onze Heere en Heiland die we ooit gezien hebben. Als het kruis er niet was geweest, zouden we de diepten van Zijn liefde voor ons niet kennen. Hij is verhoogd aan het kruis en wij met Hem.

Het is een grote misleiding te denken dat het centrale punt van het huwelijk een liefde is zonder dood aan het zelfleven – een romantische liefde. In veel romantische liefde is het "ik" centraal. Dat is niet de liefde van Christus en het is niet de liefde die een huwelijk opbouwt en tot die eenheid leidt die God bedoelt.

Ja, liefde is centraal als God zal krijgen wat Hij zoekt, maar het is niet een emotionele liefde. Het is een liefde die offers brengt, die zijn leven aflegt. En deze liefde is soms gespeend van gevoelens. Liefde is geen gevoel, het is een daad van je wil.

8.8. Het kruis is niet een doel op zichzelf, maar een middel, met een weg daar naartoe.

We willen heel duidelijk stellen dat we niet beweren dat het kruis het doel van het huwelijk is. En ook liefde niet. Het doel is *eenheid*. Als we twee mensen zien die werkelijk één zijn, is dat verbazingwekkend, omdat we weten dat dit onmogelijk is bij de mens. Het is een werk van God en van de Heilige Geest. Je vindt het alleen daar waar twee mensen bereid zijn te sterven aan alles van het zelfleven, zodat alleen overblijft wat van Christus is. En dit draagt "veel vrucht".

Galaten 5:22-24 zegt dit over de vrucht van de geest: het is "liefde,

blijdschap, vrede, lankmoedigheid, vriendelijkheid, goedheid, trouw, zachtmoedigheid en zelfbeheersing. Tegen zodanige mensen is de wet niet. Want *wie Christus Jezus toebehoren, hebben het vlees met zijn hartstochten en begeerten gekruisigd.*"

Liefde is de weg die we op deze reis bewandelen. Het *kruis* is het middel en *eenheid* is het doel. Dat doel is in wezen de persoon de Heere Jezus Christus.

Als het pad liefde is, het middel het kruis, en het doel eenheid, zal het huwelijk stralen met de heerlijkheid van God en een heerlijk getuigenis zijn van het opstandingsleven van Christus. Als wij nog ongetrouwd zijn, mag Hij ons dan honger geven om met niets minder genoegen te nemen.

Hoofdstuk 9

Tot wij Zijn wil kennen: de vrijgezellenjaren

“Maar zoekt eerst Zijn Koninkrijk en Zijn gerechtigheid en dit alles zal u bovendien geschonken worden” (Mat. 6:33).

“Maar tot de ongehuwden ... zeg ik: Het is goed voor hen, indien zij blijven zoals ik” (1 Kor. 7:8).

“Wie niet getrouwd is, wijdt zijn zorgen aan de zaak des Heeren, hoe hij de Heere zal behagen. Maar hij die getrouwd is, ... is verdeeld” (1 Kor. 7:32,33).

“Ieder blijve in die toestand, waarin hij werd geroepen” (1 Kor. 7:20,24).

“Het is voor een mens goed, zo te zijn” (1 Kor. 7:26).

“Zoek geen vrouw” (1 Kor. 7:27).

9.1.En ik dan?

Alles wat we in het vorige hoofdstuk over het huwelijk besproken hebben, had slechts één reden: veel van de kinderlijke en wereldse illusies over het huwelijk te ontmaskeren en het ware perspectief te laten zien van wat God bedoelt. Maar dan komt de vraag: “En ik dan?” Wat ik heel vaak jonge, ongetrouwde christenen hoor zeggen, is: “Ik heb het toch zo nodig om te trouwen.” Ik kan met je meevoe-

len, want ik was tot mijn achtentwintigste ongetrouwd. Ik zal geen blad voor de mond nemen. Als je het gevoel hebt dat het je nood is om getrouwd te zijn, kan ik je zeggen dat je er nog niet klaar voor bent. Waarom niet? Er blijkt iets uit dat gevoel:

- a. Je denkt dat er een nood is waarin alleen het huwelijk voorziet.
- b. Christus is op dit moment niet genoeg om in al je noden te voorzien.

Beide beweringen zijn onjuist. In de eerste plaats is er op de hele wereld geen enkel persoon die in al je noden en behoeften kan voorzien. Helaas ontdekken veel christenechtparen dit pas na hun huwelijksdag en dat is een ramp – alleen omdat ze vele jaren deze verkeerde opvatting hebben gehad. Ze komen tot de ontdekking dat degene die ze getrouwd hebben niet in hun behoeften kan voorzien. Behoeftte aan liefde. Behoeftte aan genegenheid. Behoeftte aan aandacht. Behoeftte aan emotionele steun. Seksuele behoefte. Wat dan ook. Ze zijn in de waan van de wereld dat onze man of vrouw in onze behoeften zal voorzien. Dat is een grote leugen van de satan en zijn wereld. Geloof me, er is geen wanhoop zo groot als wanneer je opgesloten zit in een huwelijk waar je ontdekt hebt dat degene met wie je getrouwd bent je problemen niet kan oplossen, noch in je behoeften kan voorzien.

Ik heb het vermoeden dat bijna alle serieuze problemen in het huwelijk en alle echtscheidingen het gevolg zijn van het feit dat één of beide echtgenoten ontdekken dat hun partner niet in hun behoeften kan voorzien. Als je meent dat een mens, wie dan ook, daarin kan voorzien, kom je in een val terecht, een hartbrekende teleurstelling.

De werkelijkheid is: Er is maar Eén die in onze behoeften kan voorzien – de Heere Jezus Christus.

Ik wil het nog sterker zeggen. God heeft het zo *bedoeld* dat maar Eén in die noden kan voorzien. Dit is één van de kernwaarheden van ons geloof. Maar er zijn maar zo weinigen die daar iets van weten, met name als het de huwelijksrelatie betreft.

Deze vrijgezellenjaren zijn eigenlijk een kostbaar geschenk van de Heere, zodat je je relatie met Hem kunt ontwikkelen en ontdekken hoe diep en wonderbaar Hij in elke behoefte kan voorzien. Lees Psalm 23 en Psalm 91 maar eens!

In de eerste plaats heeft onze Heere Jezus in Zijn dood, begravenis en opstanding een volbracht werk voor ons gedaan waar niets aan ontbreekt. Er ontbreekt niets aan je verlossing. Het is een volkomen en volledige voorziening. En Zijn leven in jou geeft je alles wat je nodig hebt. Hij *is* jouw leven. Dit is uitermate praktisch en niet overgeestelijk.

God zegt ons dat we maar één ding moeten zoeken. Hij is jaloers. Hij weet dat al het andere dat we zoeken ons teleurstelt en zelfs pijn doet. Een christen moet altijd enkel en alleen naar de Heere zelf zoeken. Aan het eind van zijn leven zei Paulus: "Dit alles om Hem te kennen en de kracht van Zijn opstanding en de gemeenschap aan Zijn lijden, of ik aan Zijn dood gelijkvormig wordende ..." (Fil. 3:10).

Ik beseft dat de teksten uit 1 Korintiërs 7 aan het begin van dit hoofdstuk een speciale situatie betreffen, maar ik geloof dat de principes in deze woorden verder gaan dan de context. Waar gaat het om in deze teksten? Er staat niet "Trouw niet", maar "Zoek geen levenspartner". Wat is er mis met het verlangen naar een levensgezel? Op zich niets. Maar als gelovigen wordt ons geleerd dat er maar één ding is dat we voortdurend, met al onze krachten en ons hele hart moeten zoeken – de Heere zelf.

Wat is het punt? Eenvoudig dit: Als we alsmear bezig zijn met het zoeken van een partner, worden we afgetrokken van onze roeping,

het zoeken en kennen van de Heere. We kunnen niet halfslachtig zijn. We zoeken het één of het ander. Twee tegelijk gaat niet. Eén zal altijd domineren en ons beheersen. Een bewegend voorwerp kan niet in twee verschillende richtingen tegelijk gaan.

9.2. Het alleen zijn

Voor sommigen is het feit van alleen zijn het grootste probleem. We roepen tot de Heere: "U bent degene die gezegd heeft: 'Het is niet goed dat de mens alleen zij.' Help me!" En het lijkt wel of Hij het niet hoort. Maar dat doet Hij wel! Hij verlangt zo dicht bij ons te zijn dat we Zijn aanwezigheid ervaren en daardoor niet meer alleen zijn. Hoe dat kan? Troost vinden in Zijn aanwezigheid in gebed en in Zijn Woord is zo'n vreugde voor de ziel! Kennen wij Zijn tegenwoordigheid zo? Dat is een tegenwoordigheid die niets of niemand ons kan ontnemen.

Beseffen we dat er geen eenzaamheid groter is dan voor het leven verbonden te zijn aan iemand die niet Gods keuze is? Dat is echt alleen zijn. We kunnen dit voorkomen door alleen Zijn wil te willen, meer dan dat we ons alleen zijn willen oplossen.

De beste manier om deze nood als alleenstaande te lenigen, is in gemeenschap met gelijkgezinde heiligen in het Lichaam van Christus. En ik kan dit zonder reserve zeggen. Als we God vragen Zichzelf aan ons te openbaren als ons Alles in alles, als wij zeggen: "Heere, ik wil dat U alles bent wat ik nodig heb", dan zal Hij ons horen en antwoord geven. En dan gebeurt er iets verbazingwekkends. Als we Hem werkelijk vinden en Hij alles is wat wij nodig hebben, worden we niet meer beheerst door het verlangen om een levensgezel te vinden. Wij kunnen rusten. Hij is genoeg. En als het Zijn wil voor ons is om te trouwen, leert Hij ons een "gever" te worden in plaats van een "nemer". En als Hij wil dat we ongetrouwd blijven, zijn we tevreden om Zijn bruid te zijn – die uitzielt naar Zijn komst!

9.3. Twee praktische tips

“... maar dan groeien wij, ons aan de waarheid houdende, in liefde in elk opzicht naar Hem toe, die het hoofd is, Christus. En aan Hem ontleent het gehele lichaam als een welsluitend geheel en bijeengehouden door de dienst van al zijn geledingen naar de kracht, die elk lid op zijn wijze oefent, deze groei des lichaams, om zichzelf op te bouwen in de liefde” (Ef. 4:15,16).

Toen ik voor in de twintig was, openbaarde de Heere mij veel van deze dingen en sprak heel duidelijk tot mij dat ik moest stoppen met “dating” (uitgaan met meisjes, enz.). Ik was daar al mee begonnen toen ik vijftien was en het was mijn specialiteit. Het was een heel persoonlijk woord voor mij en ik leg het niet aan anderen op. Ik had in het verleden altijd misbruik gemaakt van mijn relaties met zusters en ik moest mij van veel dingen bekeren. De manier waarop de Heere tot mij sprak was vriendelijk en vol barmhartigheid: “Zou jij bewust een relatie willen hebben met de vrouw van een ander?” Het antwoord sprak vanzelf. De volgende vraag niet. “Besef je wel dat bijna elke keer dat je een relatie hebt met een zuster, je die relatie hebt met de vrouw van een ander? Ze zijn alleen nog niet getrouwd – in jouw ogen.

Een poos later scheen het me alsof de Heere me een andere vraag stelde: “RAH, als je een keer trouwt, wie zijn dan degenen met wie je vriendschappelijke relaties onderhoudt – met veel verschillende zusters?” Ik besepte plotseling dat dit niet kon en dat zei ik tegen de Heere. “En met wie heb je dan contact en gemeenschap?” Het was duidelijk: met mijn broeders in Christus. Zo hoort het, broeders met broeders en zusters met zusters. Ik ontdekte dat de vriendschap en geestelijke gemeenschap met mijn broeders veel dieper en zuiverder was dan die ik voorheen met zusters had. En ik groeide daardoor in mijn geloof.

Ik was vrij van mijn problemen! O, wat een vrijheid! En wat groeide ik in de kennis van Hem, mijn Al in al!

9.4. Gods plaats van voorbereiding voor het huwelijk – de Gemeente

We hebben gezien dat er maar één manier is waarop God krijgt wat Hij bedoelt met het huwelijk, en dat is door de diepe werking van het kruis in het leven van man en vrouw.

Hoe kunnen we ons hierop voorbereiden? God heeft hiervoor een heerlijke oplossing. Het is het Huis van God, de Gemeente, de broeders en zusters met wie we samenkomen. Zij geven ons veel gelegenheden om aan onszelf te sterven en ons leven voor hen af te leggen. Alles wat wij moeten doen is om ons heen kijken en de Heere vragen: "Hoe kan ik mijn leven afleggen voor mijn broeders en zusters?" Hij kan je talloze manieren laten zien.

Misschien kun je een oudere zuster ophalen voor de samenkomsten en haar gazon elke week maaien. Of je gaat vroeg naar de samenkomst om de stoelen klaar te zetten en ruimt ze naderhand weer op. Of je ziet een broeder die overwerkt is en je biedt aan een klusje voor hem te doen, zodat hij bij zijn gezin kan zijn. En zo zijn er talloze mogelijkheden.

De sleutel is dat het jouw tijd vraagt en die voor een ander opofert, jouw energie die je voor een ander gebruikt, niet voor jezelf. Leer Christus te dienen met je hele hart daar waar je bent. Je loon zal groot zijn. Het vraagt tijd om de weg van het kruis te leren gaan. Maar hoe eerder we ons leven afleggen, hoe eerder we Christus winnen! Als we dan trouwen, weten we wat het is om het kruis te dragen.

Hier is de sleutel. Als we ons hart volledig aan Hem geven en Hem zoeken en dienen, zal Hij op Zijn tijd, als het Zijn wil is dat wij trouwen, op heerlijke wijze ons samenbrengen met degene die Hij uitgekozen heeft. Hij laat niet toe dat wij die persoon missen! En daarna zullen we ons leven lang weten dat het Zijn werk was en niet het onze. En zo krijgt Hij alle eer!

En als het Zijn wil is dat we alleen blijven, zullen we onze voldoening volledig in Hem vinden. En ook dan krijgt Hij alle eer.

9.5. Een woord over reinheid

We hebben Galaten 5:24 al eerder geciteerd: *“Want wie Christus Jezus toebehoren, hebben het vlees met zijn hartstochten en begeerten gekruisigd.”*

God verlangt dat we een rein, heilig volk zijn, zonder bezoedeling van het vlees en zijn begeerten. “Ontvlucht de begeerten der jeugd.” O, dat God ook in deze tijd jonge mensen zal kunnen vinden die niet bezoedeld zijn, die zichzelf rein bewaard hebben. In de eerste plaats voor Hem, maar ook voor een levenspartner. Dit moet beslist al beginnen als we nog niet getrouwd zijn.

Toegeven aan het vlees op dit terrein betekent dat je de heerlijke eenheid die God bedoelt in de huwelijksrelatie, opoffert en zelfs kapot maakt. Moge God ons helpen.

9.6. Wat als ik onrein geweest ben in het verleden?

Dit was voor mij een grote zorg toen de Heere tot mij begon te spreken. Ik was erg ontmoedigd en voelde me veroordeeld door mijn verleden. Maar toen leidde de Heere me naar 2 Korintiërs 11:2: *“Want Ik heb u verbonden aan één man, om u als een reine maagd voor Christus te stellen.”* Prijs God! Tegen wie heeft Paulus dit gezegd? Wie waren er meer immoreel dan de Korintiërs met hun tempelprostitutie? Maar hoe volledig is het heerlijke werk van onze Heere Jezus aan het kruis, waar Hij betaald heeft voor elke zonde met Zijn kostbaar vergoten bloed, zodat wij gereinigd en vergeven zouden worden.

We weten hoe we daaraan deel krijgen. 1 Johannes 1:9: *“Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig om onze zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid.”* Dan wordt Christus onze gerechtigheid en we worden niet gelijkvormig aan deze wereld (immoreel), maar veranderd door de vernieu-

wing van ons denken (Rom. 12:2). Dan is er een nieuwe staat in ons leven. Het oude is voorbij! Dan wandelen we in de reinheid en heiligheid van Zijn wegen en ontvluchten we elke situatie die ons in verzoeking brengt om de zonden van het verleden te herhalen.

Hoofdstuk 10

Waar het God om gaat

“En de Heere God bouwde de rib, die Hij uit de mens genomen had, tot een vrouw, en Hij bracht haar tot de mens. Toen zeide de mens: Dit is nu eindelijk been van mijn gebeente en vlees van mijn vlees; deze zal “mannin” heten, omdat zij uit de man genomen is. Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zijn vrouw aanhangen, en zij zullen tot één vlees zijn (Gen. 2:22-24).

“En ik zag de heilige stad, een nieuw Jeruzalem, nederdalende uit de hemel, van God, getooid als een bruid, die voor haar man versierd is” (Op. 21:2).

De Bijbel begint met een huwelijk. De Bijbel eindigt met een huwelijk. En daarschuilt een diepe waarheid achter. Wij, egocentrische mensen, zijn geneigd te denken dat al Gods gedachten en bedoelingen op ons gericht zijn. Zo ziet helaas het merendeel van de tegenwoordige christenen het. In onze tijd wordt het christendom steeds sterker gericht op de mens en zijn behoeften. Ja, onze liefdevolle God zorgt geweldig voor ons en we aanbidden en prijzen Hem daarvoor. Maar wij zijn niet het *middelpunt* van Zijn voornemen (d.w.z. Zijn plan van vóór alle eeuwigheid).

Zijn geliefde Zoon, de Heere Jezus Christus, is dat middelpunt. Het is Gods eeuwig voornemen dat Hij “onder alles de eerste” is; dat “alle dingen hun bestaan hebben in Hem” (Kol. 1:17,18). Al het andere is slechts een onderdeel van dat heerlijke plan van God.

Wij zien het woord “Vader” en denken dat dit allereerst op onze relatie met Hem slaat. Wij zien het huwelijk en denken: Dit is door God bedoeld om ons iets te laten zien.

In werkelijkheid is het exact het tegenovergestelde. Zelfs voordat er een aardse vader was, was God de Vader van een geliefde Zoon. Hij leende ons het woord, zodat onze aardse relatie een type is van de eeuwige Vader.

En voordat er ooit een man en een vrouw in de hof waren, had God een bruid voor Zijn Zoon in gedachten! Hij leende ons voor een korte tijd “het huwelijk”, totdat datgene waar het een schaduw van is, zal komen.

Maar vergeet niet dat er een prijs voor Zijn bruid betaald moest worden – de dood van Christus aan een kruis en Zijn kostbaar bloed vergoten – zodat uit Zijn zij iemand kon komen die Hem gelijk was in natuur, karakter en leven.

Maar deze bruid moet zich gereed maken voor de bruiloft plaats kan vinden (Op. 19:7). Hoe? Alleen door dezelfde weg te gaan als Hij – de weg van het kruis. Haar voorbereiding is alleen in haar dood, haar sterven aan alles van het zelfleven. Zodat ze opgewekt kan worden in een nieuw leven dat niet meer kan sterven – om Hem te ontmoeten van aangezicht tot aangezicht – Hem gelijkvormig.

Als wij ons alleen richten op wat er *voor ons* is in Gods voornemen voor man en vrouw, missen we Zijn verlangen en plan. Ja, dan hebben we gefaald.

Want door de man een vrouw te geven en de vrouw een man, voorziet Hij in een plaats waar voor Zijn Zoon een bruid wordt bereid.

Als wij trouwen, geeft Hij ons daarmee de werkplaats waar we Hem de gelegenheid geven Zijn onzelfzuchtige leven in ons te vormen en waar Zijn bruid toebereid kan worden voor Hem.

Maar als we ongetrouwd blijven, is het niet anders. We kunnen de tijd zelfs nog meer benutten, de weg van het kruis leren en ons evenzeer gereed maken om Zijn bruid te zijn.

Dit moet ons allergrootste verlangen zijn. Zonder dit verlangen missen we het doel en zijn uit balans (zie 2 Tim. 4:8). Moge Hij ons allemaal zo'n hart geven.

*“En de Geest en de Bruid zeggen: Kom!
En wie het hoort, zegge: Kom!”*

“Amen, kom, Heere Jezus”.

Appendix 1

VERKERING: BASISPRINCIPES
TEGENOVER VOORSCHRIFTEN

door
David Crank

Hoofdstuk 11

Waarom verschillende visies op verkering?

Er is de afgelopen jaren veel geschreven en onderwezen over de problemen van het moderne daten en het alternatief van christelijke verkering of verloving.

Wat ontdekken we als we dit vele en uiteenlopende onderwijs met elkaar vergelijken? Het komt op veel punten voor een groot deel met elkaar overeen. Het brengt allemaal de gevaren en de slechte gevolgen van het moderne daten naar voren. Er worden veel bruikbare ideeën en toelichtingen aangedragen. Hoewel het op veel gebieden met elkaar overeenstemt, zijn er ook verschillen, sommige belangrijk, andere vrij klein.

De Bijbel geeft op het gebied van het zoeken naar een echtgenoot of echtgenote geen directe voorschriften. Er zijn veel bruikbare principes die we uit de Bijbel kunnen halen. Het gaat dan over het vermijden van geslachtsgemeenschap voor het huwelijk, Oud Testamentisch wetten m.b.t. huwelijk etc. Er zijn plaatsen van wijsheid te vinden in Spreuken, en we kennen een paar Bijbelse voorbeelden van verkering en verloving die God leek te zegenen (bijv. Izak en Rebekka, Ruth en Boaz). Toch hebben deze voorbeelden zo hun beperkingen, gezien de unieke omstandigheden én de onzekerheid of deze voorbeelden God in alle opzichten wel behaagden. Sommige gezichtspunten zouden kunnen voortkomen uit de toenmalige cultuur en plaats, die niet voldeden aan Gods eis en gebo-

den. Het is dus geen wonder dat christenen het niet allemaal eens zijn over deze kwesties.

Het is gemakkelijk te begrijpen dat het moderne daten veel seksuele losbandigheid tot gevolg heeft, met alle emotionele beschadiging, ongelukkige huwelijken en scheidingen. Historisch gezien blijken deze moderne praktijken dwaas zijn. Hoewel die praktijken verschillen per leeftijd en cultuur, verschillen die van ons er heel erg van.

Kenmerken van het daten zijn:

1. Nauwelijks bezorgdheid om de maagdelijkheid van dochters te beschermen.
2. De ouders beslissen niet meer mee over het huwelijk.
3. De beslissing om te trouwen wordt voornamelijk genomen op grond van emotionele liefde, in plaats van liever op grond van een wijze en passende keuze.

Hoe dan ook, we moeten beseffen dat wat vandaag de dag beschouwd wordt als verkering en/of verloving, ook ideeën en instellingen van mensen zijn. Deze mensen stellen dingen op vanuit Bijbelse principes, praktijken uit het verleden, hun eigen ervaringen en welke andere wijsheid ze ook van God kregen. Mensen maken fouten!

Hoofdstuk 12

Geen voorschriften, maar wel principes

Vele christelijke ouders kennen uit de eerste hand de tekortkomingen van het daten. Ze willen heel graag iets te leren over een betere manier voor hun kinderen. We willen stappenplannen, zelfs handleidingen over alles wat wel en niet geoorloofd is bij verkering en verloving. Als onderwijzers aan deze behoefte tegemoet willen komen, kunnen ze in de val lopen met te denken dat het echt mogelijk is zo'n gedetailleerde gids te schrijven, een gids die alle voorkomende situaties en problemen die zich kunnen voordoen, behandelt. We komen dan uit bij gedetailleerde voorschriften gehaald uit principes en voorbeelden die uit weer andere principes en voorbeelden zijn gehaald.

Goede tips en wijze adviezen voor veel situaties worden zo verstandelijke regels voor alle omstandigheden. Als leraren moeten we er op letten onze luisteraars eraan te herinneren dat het alleen tips zijn, adviezen, en hopelijk goede ideeën. Men moet na een lezing over verkering niet vertrekken met de indruk dat men het allemaal fout doet, als men deze lijst van 37 regels niet opvolgt!

Er zijn gewoon te veel situaties, te veel variabelen! Een leidraad met uitgangspunten werkt, lange lijsten met voorschriften werken niet. Hoewel God de Joden vele gedetailleerde wetten gaf, deed Hij geen poging aan elke eventualiteit aandacht te besteden, of op elke vraag een antwoord te geven. Hoewel Jezus over vele belangrijke onderwerpen sprak, richtte hij zijn toehoorders vaak op een aantal

basisprincipes (God en de naaste liefhebben, enz.) en spoorde Zijn luisteraars aan de géést van de wetten te begrijpen, eerder dan ongeïnspireerd alle wetten naar de letter te houden.

Ik geloof dat het een vergissing is om lange lijsten op te stellen over wat men in deze kwestie wel en niet mag doen. Er zijn veel goede ideeën, adviezen en praktijkvoorbeelden die gegeven kunnen worden, maar men moet die niet als regels zien! Het geven van aandacht aan een paar algemene uitgangspunten lijkt vruchtbaarder te zijn dan het geven van veel regels. Uitgangspunten hebben het voordeel dat ze aan omstandigheden kunnen worden aangepast. Ze zijn flexibeler om met onvoorziene situaties om te kunnen gaan. Denk eens na over een paar verschillende situaties die iemand kan tegenkomen:

1. De vader van de jonge vrouw kan overleden zijn, ze kan zelfs wees zijn. Of haar vader kan ongelovig zijn, die weigert zijn taak binnen de verkering op zich te nemen. Wie moet de taak van die ouders op zich nemen?
2. De jongeman kan een zendeling zijn, de ver van zijn ouderlijk huis woont, duizenden kilometers ver weg. Hij heeft een vrouw uit zijn eigen cultuur nodig, maar er zijn er maar weinig met wie hij direct contact kan hebben. Hoe kan hij deelnemen aan de activiteiten van het gezin van de vrouw, of hen daadwerkelijk leren kennen?
3. De jonge vrouw is zo jong niet meer (bijv. 35 jaar) en woont zelfstandig, ver van huis. Hoe moet de rol van de ouders dan worden gezien?
4. Het andere gezin heeft niet dezelfde opvattingen over verkering als u. Men wil alleen minimaal bij de verkering betrokken zijn. Wat doet u dan?
5. De twee gezinnen zijn al jarenlang met elkaar bevriend, en gaan samen naar de kerk. Het jonge stel is al jaren bevriend. Het is niet

meer zo nodig dat ze elkaar moeten leren kennen, op een paar serieuze gesprekken na. Zij kunnen snel klaar zijn met verkering en verloving.

6. De jongeman en vrouw kunnen elkaar wel eens nooit hebben ontmoet. Alles wat ze weten is uit de derde hand. Zelfs de ouders hebben alleen via via informatie over het andere gezin. Dan is er veel meer tijd en geleidelijkheid nodig dan in situatie 5 hierboven. Het kan er dan wat langzaam en onpraktisch aan toegaan, voordat de jongeman en de vrouw voor de eerste keer met elkaar kennis maken. Het kan een tijd duren voordat ze beiden genoeg weten om aan een verkering te beginnen.

12.1. Algemene principes

12.1.1. Wijsheid

Onze cultuur heeft romantische liefde boven alles verheven. “Liefde” is vaak de enige reden die voor een huwelijk wordt gegeven. Alle andere overwegingen worden vaak terzijde geschoven. “Wijsheid” is misschien wel het principe waaraan bij een verkering het meest voorbij gegaan wordt. Wat is een verstandige manier om beslissingen aangaande een huwelijk te nemen en zonde te vermijden?

Bijbelse wijsheid houdt in:

- Het begrijpen van de menselijke natuur ten aanzien van seksuele aantrekkingskracht, de gevolgen van liefde als bevlieging, en de verleidingen tot intimiteit – kortom, het inzien van de risico's van daten;
- Het begrijpen van een huwelijk vanuit Gods inzetten over de rol van de man en vrouw, en welke dingen het belangrijkste zijn in deze relatie. Dit houdt ook het inzicht in dat volwassenheid en voorbereiding noodzakelijk zijn, en welke dingen een huwelijk bemoeilijken en welke op de lange termijn echt belangrijk zijn.

12.1.2. Eenvoud

Verkering hoeft niet heel ingewikkeld te zijn. De grondbeginselen zijn echt heel eenvoudig. Die komen direct voort uit de ouder-kind relatie. Van nature (en ook Bijbels gezien) zou een vader zijn dochter moeten beschermen:

1. tegen hen die haar willen misbruiken of verleiden;
2. tegen verleidingen tot zondigen;
3. tegen een huwelijk vóór de jonge vrouw (of de jongeman) er klaar voor is;
4. tegen hen die haar veel zorg en verdriet in het huwelijk zullen geven.

Ouders beschermen en adviseren kinderen, in het bijzonder waar kinderen zelf nog maar weinig ervaring of wijsheid mee hebben. Kinderen respecteren en eren hun ouders, luisteren naar hun adviezen en willen hun goedkeuring over zo'n belangrijke beslissing. Het huwelijk betekent voor het getrouwde paar een levenslange betrokkenheid op elkaar, dus de uiteindelijke beslissing moet bij hen liggen. *Verkering is gewoon dat ouders met hun wijsheid hun kinderen helpen een goede beslissing ten aanzien van hun huwelijk te nemen – en een kind dat met wijsheid luistert naar het advies van zijn ouders op een gebied waarop hij of zijn nog maar weinig ervaring heeft.*

12.1.3. Verstand

De verkeringstijd moet verstandig zijn. Wees op uw hoede voor slaafse navolging van nauwkeurig omschreven voorschriften van mensen (en niet van God), dat is alleen schadelijk voor de betrokken jonge mensen. Als het voorschrift of het advies in de gegeven situatie niet past, of als die onnodige belemmeringen geeft, schaf die regel dan af!

Bijvoorbeeld: U hoort verschillende adviezen over de juiste duur van zowel de verkering als de verloving. Maar er is geen enkele tijdsduur aan te geven voor elke situatie. Als het duidelijk is dat een stel het punt heeft bereikt om een goed overwogen beslissing te nemen, en

ze zijn klaar voor het huwelijk, welk doel wordt er dan gediend met langer wachten? Als van ze geëist wordt dat ze langer moeten wachten terwijl God hen voorbereid heeft om verder te gaan, dan schept dat meer verleiding en frustratie, en het zet uw relatie met hen onder druk. Probeer nooit de verkering van uw kind in het keurslijf van een ander te persen. Dat kan wel eens helemaal niet goed passen!

Wees als ouders niet oneerlijk of onredelijk naar het jonge stel toe. Geef gepaste vrijheid op het gepaste moment, met voorzichtigheid, en neem alle factoren in overweging. Schep geen onnodig hindernissen of frustraties door overbezorgdheid over verleiding in situaties die niet riskant zijn, en waarin ze allebei waakzaam zijn. Wees voorzichtig, maar niet op het belachelijke af!

Vaders van dochters, wees vriendelijk voor jongemannen die verkering hebben met uw dochters. Verwacht of eis geen betrokkenheid zonder informatie. Hoewel dat wat hij heeft gezien en gehoord oprechte belangstelling gewekt kan hebben, moet er niet van de jongeman worden verwacht dat hij dingen toevertrouwt die hij niet kan of wil zeggen. Het kan nodig zijn een gelegenheid te zoeken om meer informatie uit de eerste hand in te winnen. Wees eerlijk en redelijk, zowel bezorgd om het belang van de jongeman als van uw dochter. Werp geen hindernissen op die geen enkel belang dienen. Behandel hem net zo als u zou willen dat een andere man in een vergelijkbare situatie uw zoon zou behandelen. Een onderdeel van uw taak is hem te adviseren en hem te helpen uw dochter te leren kennen, opdat hij goed geïnformeerd is en op grond daarvan een wijze beslissing kan nemen. Verknoei niet uw relatie met degene die wellicht uw toekomstige schoonzoon is!

12.1.4. Goddelijke leiding

Laat God niet buiten beeld. Bid om wijsheid en leiding. Zoek Zijn bevestiging over beslissingen. Ga niet verder zonder de overtuiging dat God er in mee komt en de leiding heeft.

12.2. Praktische principes

12.2.1. Voorbereiding

Dit is het principe om niet met verkering te beginnen tot er een redelijke voorbereiding op het huwelijk is (door de ouders in te schatten). Het betekent ook onthouding van daten of elke andere vorm van romantische betrokkenheid vóór het huwelijk. Is dat dan de perfecte voorbereiding? Natuurlijk niet! Wanneer zijn we echt voorbereid? Een aantal laatste voorbereidingen kunnen het beste wachten tot de tijd van de verloving, die direct aan het huwelijk vooraf gaat. Het gaat erom dat het goede en juiste voorbereiding is. Ongeschikte voorbereiding betekent nog niet direct een ramp, maar het kan tegenspoed in het pasgesloten huwelijk brengen, die beter vermeden had kunnen worden. Het gaat erom nooit aan verkering te beginnen tot het de geschikte tijd is – als de relatie redelijk snel naar een huwelijk toe kan groeien, zonder buitensporig oponthoud en zonder het huwelijk jammerlijk onvoorbereid in te gaan.

12.2.2. Leiding van de ouders

Ouders moeten de verantwoordelijkheid die God hen heeft gegeven op zich nemen. Ze moeten hun kinderen met wijsheid bijstaan in de keuze van hun huwelijk. Dat kan soms het voorstellen van geschikte huwelijkskandidaten betekenen. Het kan ook betekenen dat zich van sommige kandidaten afgewezen moeten worden, omdat ze geen goede keuze zijn. Men zou veel raad moeten geven om een wijze keuze te kunnen maken, een keuze niet in de eerste plaats gebaseerd op emoties. Kinderen zouden de wijsheid van hun ouders moeten respecteren en naar hun adviezen moeten luisteren, en geen partners moeten overwegen die niet zijn goedgekeurd door hun ouders. Wanneer een ouder niet in staat is deze taak te vervullen, of die niet wil vervullen, dan zou een ander vertrouwd familielid, predikant of christelijke mentor kunnen helpen.

12.2.3. Bescherming

Ouders zouden hun zoons en dochters redelijkerwijs moeten

beschermen voor verleidingen en gevaren, inclusief verliefdheid als bevlieging. Dat kan betekenen dat het jongemannen niet wordt toegestaan gemakkelijk in contact te komen met uw dochter, zonder eerst uw toestemming te hebben gegeven. Ouders kunnen ook in overleg met het jonge stel richtlijnen ten aanzien van verkering opstellen, om de risico's van zowel verleiding als vroege emotionele betrokkenheid te verminderen. Ouders kunnen een aantal gezinsactiviteiten plannen, waarbij het jonge stel onder ouderlijk toezicht rustig met elkaar kan praten. Ouders, en soms ook broers en zussen helpen dan ook met het beoordelen van het karakter, geloof, overtuigingen, doelen en hoe het leven wordt gezien, het bij elkaar passen van karakters, enz. Ouders en naaste verwanten kunnen mogelijke problemen zien, die door jonge mannen en vrouwen gemakkelijk over het hoofd worden gezien. Nogmaals, anderen kunnen helpen met bescherming als er geen ouders zijn die het doen.

12.2.4. Beslissing

Uiteindelijk moet het jonge stel zelf een vaste beslissing nemen om te trouwen, zonder druk van ouders. Als ze de keuze voor een huwelijk maken, hebben ze de ouderlijke goedkeuring al gekregen.

12.3. Tot besluit

Word niet in beslag genomen met het opstellen of volgen van duizenden regeltjes ten aanzien van verkering. Het is voor ons allemaal beter ons te richten op een aantal hoofdprincipes, terwijl we flexibel blijven ten aanzien van elke situatie in het bijzonder, en daarbij de leiding en de wijsheid van de Heere zoeken. Tips en voorbeelden van andere verkeringsen kunnen heel nuttig zijn, zolang wij die juist toepassen. We moeten niet proberen elke verkering in een krap keurslijf te persen. Wees genadig voor uw broeders in Christus. Het kan zijn dat u geen wijsheid ziet in de beslissingen van anderen ten aanzien van verkering, maar wees niet overhaast met het leveren van kritiek.

Appendix 2

HEDENDAAGSE VERKERING TEGENOVER
BIJBELSE VERKERINGSTIJD EN VERLOVING

door
Brian M. Schwertley

Hoofdstuk 13

Hedendaagse verkeringen in het licht van de Bijbel

Wat houdt daten eigenlijk in? Met het woord daten verwijzen we naar het 21^e eeuwse daten als vorm van vermaak. Het gaat zo'n beetje als volgt. Een jongen komt een meisje tegen en hij vindt dat ze er op een bepaalde manier leuk uitziet (bijv. een schattige, leuke glimlach, een sexy lichaam, een mooie stem, 'coole' vrienden, een 'vette' auto enz.). Dan vraagt hij haar mee uit. Als ze 'ja' zegt, haalt hij haar op een bepaalde tijd op en neemt haar mee uiteten, of gaat met haar naar een film of concert, enzovoort.

Daarna zal hij in veel gevallen de auto op een stil plekje parkeren en met haar gaan vrijen, zoenen, strelen enz. In de hedendaagse cultuur zullen 'nette meisjes' het zoenen en strelen niet eerder toestaan dan op het tweede, derde of vierde afspraakje.

In het moderne Amerika horen bij dates tussen leerlingen van de middelbare school en studenten van een universiteit vaak ook zuipfeesten, drugsgebruik en geslachtsgemeenschap.

13.1. De gevolgen van deze broze relaties

Als een jongen en een meisje een langere tijd met elkaar omgaan en niet met anderen daten, dan hebben ze 'vaste verkering'. Vaste verkering is in veel opzichten een imitatie van een huwelijk bij volwassenen. (Bijv. de jongen geeft het meisje een ring of een ketting). Het geeft haar echter niet de bescherming en echte betrokkenheid als

in een huwelijk en daarom is de relatie vaak willekeurig en van korte duur. Jongens en meiden die 'vaste vriendschap' of 'vaste verkering' met elkaar hebben, worden op een romantische, emotionele manier en vaak ook in seksueel opzicht met elkaar verbonden. Als de jongen of het meisje de relatie zat is, of als de één erachter komt dat de ander 'met een ander gaat', of als simpelweg iemand anders aantrekkelijker is, dan wordt de relatie verbroken. Het uitmaken van een verkering betekent vaak verdriet en boosheid en heeft veel negatieve emotionele gevolgen.

Na een reeks verbroken relaties kunnen jonge mannen en vrouwen een ongevoelig hart krijgen, waardoor ze wantrouwend worden ten aanzien van alle andere relaties. Als gevolg daarvan leidt het moderne daten tot een hoog aantal scheidingen in de maatschappij. Het verlaagt de waarde van intimiteit en ondersteunt de hedonistische gedachte dat mannen en vrouwen speelgoed zijn dat naar willekeur aan de kant geschoven kan worden. Over het algemeen is in onze moderne cultuur de persoon met wie men trouwt, de laatste van een reeks relaties waarbij sprake was van emotionele en seksuele betrokkenheid. Het huwelijk wordt dus vaak voornamelijk gezien als een romantische aanvulling op iets wat al een voldongen feit was. Het moderne daten is niet alleen onbijbels, maar het heeft ook zijn eigen negatieve gevolgen. Het bijzondere en gewijde van het huwelijk is voor velen verloren gegaan. Het is vergooid, om plaats te maken voor het zondige, dwaze plezier van hedendaagse afspraakjes.

13.2. Christelijk daten

Sommige belijdende christenen, die 'christelijk' daten, hebben gewoonlijk betere motieven en bedoelingen met hun afspraakjes dan hun goddeloze tegenhangers, die alleen maar 'een nummertje' willen maken. Ze zijn echter ook besmet met de goddeloze cultuur. Toch gaat het 'christelijke' daten (of verkering) nog altijd samen met allerlei onbijbelse, negatieve aspecten van het wereldse daten. Denk maar aan gebrek aan toezicht door ouders, geen begeleider voor toezicht, acceptatie en verwachting van een bepaalde mate van

lichamelijke intimiteit, romantische en lichamelijke relaties buiten het huwelijk enz.

Daarom moet iemand niet verbaasd zijn dat seksuele zedeloosheid bij christelijke studenten aan universiteiten en hogescholen bijna gelijk is aan die van ongelovige medestudenten. Overspel en echtscheidingen komen onder belijdende christenen ongeveer even vaak voor als bij de doorsnee goddeloze bevolking. Dit wereldse daten heeft catastrofale gevolgen gehad voor de 'evangelicals' onder de Amerikanen.

13.3. Waarom is daten verkeerd?

Het moge inmiddels duidelijk zijn dat het daten in tegenspraak is met veel Bijbelse principes. Dit is dan ook de reden dat het huidige daten zulke negatieve ethische en sociale gevolgen heeft.

In feite is de tegenwoordige manier van daten in geen enkel opzicht gebaseerd op de Bijbel. Beter gezegd het is een bijproduct van een afvallige en postchristelijke cultuur. In de negentiende eeuw (en daarvoor) werden de meeste mannen en vrouwen door een procedure die door de vader werd geleid samengebracht en voorbereid op het huwelijk. Dat werd de verkeringstijd genoemd.

Tegen 1930 kwam er een verschuiving in het cultuurpatroon, waardoor jong volwassenen de gang van zaken zelf gingen regelen, met weinig of geen toezicht van de ouders. Dit resulteerde in daten met het daarbij behorende vrijen. Nu is deze vorm van verkering de norm geworden.

De oorzaken van deze verandering zijn veelvoudig. Er waren sociaal-economische oorzaken, zoals industrialisatie. Veel jonge mannen en vrouwen verhuisden van kleine agrarische gemeenten naar grote steden om in molens, fabrieken en kantoren te werken. De filmindustrie kwam op, die een onbijbelse opvatting over romantiek en seksualiteit propageerde en bevorderde. Een andere belangrijke oorzaak was de ontwikkeling van de voor iedereen betaalbare auto. Auto's verschaften jonge stelletjes een snelle, gemakkelijke manier om onder de ogen en oren van hun ouders vandaan te komen. Ze gaven de jongens en meisjes een waterdichte, mobiele, besloten

bank op wielen. Op die manier werden auto's in de twintigste eeuw voor tieners de voornaamste plek om te vrijen.

Een andere zeer belangrijke oorzaak ligt in het feit dat de kerken de volle raad Gods niet meer durven te verkondigen (zoals Gods zedelijke wetgeving en de instelling van een verbondshoofd). De wereldse principes drongen door in de kerk. Het ouderlijk toezicht bij het krijgen van verkering en daten verdween. Het gevolg was dat vaders hun Bijbelse verantwoordelijkheid om toezicht te houden op de relaties van hun kinderen verzaakten. Ze beschermden hen niet meer tegen een goddeloze cultuur, voor dwaas handelen en het doen van slechte, zondige dingen.

Wanneer we nadenken over de echte Bijbelse redenen waarom daten onschriftuurlijk en gevaarlijk is, dan is het noodzakelijk dat we argumenten gaan aanvoeren voor een Bijbelse verkeringstijd. Hoewel het erop lijkt dat daten vandaag de dag de norm is voor christenen die naar Gods Evangelie willen leven, zijn er een aantal redenen te noemen waarom de Bijbel zulke praktijken afkeurt en veroordeelt.

1. Het moderne daten als vorm van vermaak is onbijbels omdat het mensen verleidt tot seksuele zonden en vaak ook tot geslachtsgemeenschap voor het huwelijk.

Gezien hun zondige natuur en natuurlijke seksuele begeerte, zouden gelovigen zich nooit in situaties moeten begeven die verleiding en zonde in de hand werken. Gelovigen kunnen zichzelf niet vertrouwen als ze alleen samenzijn met een aantrekkelijk persoon van het andere geslacht, helemaal niet wanneer iemand sterk emotioneel betrokken is op degene met wie hij of zij samen is.

“Vliedt de hoererij. Alle zonde, die de mens doet, is buiten het lichaam, maar die hoererij bedrijft, zondigt tegen zijn eigen lichaam.” (1 Kor. 6 : 18)

“Want dit is de wil van uw God, uw heiligmaking, dat gij u onthoudt van de hoererij. Dat een iegelijk van u wete zijn vat te bezitten in heiligmaking en eer, niet in kwade beweging der begeerlijkheid, gelijk als de heidenen, die God niet kennen. Dat niemand zijn broeder vertrede, noch bedriege in zijn handeling: want de Heere is een wreker over dit alles, gelijk wij u ook tevoren gezegd en betuigd hebben. Want God heeft ons niet geroepen tot onreinigheid, maar tot heiligmaking.” (1 Thess. 4: 3-7)

Daten veronderstelt dat een bepaalde mate van vrijen vóór het huwelijk acceptabel is, zo lang het allemaal niet al te ver gaat. Zulke gedachten zijn echter totaal in tegenspraak met de Bijbel.

“Aangaande de dingen, waarvan gij mij geschreven hebt: het is een mens goed geen vrouw aan te raken. Maar om der hoererijen wil zal een iegelijk man zijn eigen vrouw hebben, en een iegelijke vrouw zal haar eigen man hebben. De man zal aan de vrouw de schuldige goedwilligheid betalen; en desgelijks ook de vrouw aan den man.” (1 Kor. 7 : 1-3)

Paulus zegt ondubbelzinnig dat het voor een alleenstaande man in zedelijk opzicht goed is geen seksuele relatie met een vrouw te hebben. Seksualiteit wordt door de apostel strikt gebonden aan de grenzen van een huwelijksrelatie.

Zoenen en het strelen van bepaalde lichaamsdelen zijn duidelijk seksueel voorspel, wat normaal gesproken voor de geslachtsgemeenschap plaatsvindt. Een christelijke man zou iemand nooit toestaan op zo'n manier (voorspel, seksuele aanraking) met een getrouwde vrouw of dochter om te gaan. Toch overtuigt hij zichzelf er van dat zulk gedrag bij alleenstaanden met gierende hormonen op de één of andere manier wél acceptabel is. Hij ontkent ook dat hij de (misschien wel) toekomstige vrouw van iemand anders aan het strelen is, terwijl hij op tegelijkertijd verwacht dat zijn eigen toekomstige vrouw kuis zal zijn.

“Zal iemand vuur in zijn boezem nemen, dat zijn klederen niet verbrand worden? Zal iemand op kolen gaan, dat zijn voeten niet branden? Alzo

die tot zijns naasten huisvrouw ingaat; al wie haar aanroert, zal niet onschuldig gehouden worden.” (Spr. 6 : 27-29)

Seksuele aanraking vóór het huwelijk is verboden. De hedendaagse verkeren zijn een vorm van opstand tegen God. Daten (vrijwel altijd zoenen en strelen) wordt door God veroordeeld, omdat het ongeoorloofde lusten opwekt. Zelfs wanneer een paartje belijdende christenen tijdens het vrijen in de kleren blijven en daarna afscheid van elkaar nemen, dan hebben zij hun gedachten nog altijd vervuld met onwettige verlangens.

“En wordt dezer wereld niet gelijkvormig; maar wordt veranderd door de vernieuwing uws gemoeds.” (Rom. 12 : 2)

“Doodt dan uw leden, die op de aarde zijn, namelijk hoererij, onreinigheid, schandelijke beweging, kwade begeerlijkheid, en de gierigheid, welke is afgodendienst.” (Kol. 3 : 5)

“Te weten dat gij zoudt afleggen, aangaande de vorige wandeling, den ouden mens, die verdorven wordt door de begeerlijkheden der verleiding.” (Ef. 4 : 22)

Jezus Zelf waarschuwde dat seksuele lust een schending van het zevende gebod is.

“Gij hebt gehoord, dat van de ouden gezegd is: Gij zult geen overspel doen. Maar Ik zeg u, dat zo wie een vrouw aanziet, om dezelve te begeeren, die heeft alrede overspel in zijn hart met haar gedaan.” (Mat. 5 : 27-28)

“Behoed uw hart boven al wat te bewaren is, want daaruit zijn de uitgangen des levens.” (Spr. 4: 23)

Wanneer iemand zich inlaat met daten, dan worden zijn eigen hart, geest en verstand weggetrokken van gehoorzaamheid ten aanzien

van verleiding en zonde. Men brengt zich opzettelijk in verleiding, men springt doelbewust in een kuil van wellust en in een valstrik van kwade, zondige verlangens. Onze Heere beval ons te bidden om niet in verzoeking geleid te worden (verg. Mat. 6 : 13). Kunnen wij dit gebed oprecht bidden, terwijl we opzettelijk olie op de kolen van onze lust gieten?

Alle zonden beginnen met verleiding (Joz. 7:21b). Dus, als je bang bent voor de zonde, dan moet je ook bang zijn voor verleiding. Je kunt niet bij het fruit komen als je genoeg schept in de wortel. Als mannen en vrouwen het op een akkoordje gooien met zondige verlangens en zich al vrijend opwinden, dan hebben zij de zonde al toegelaten in hun hart; en zonde in het hart leidt vaak tot een uitbarsting van daadwerkelijke zonden. Dat is de reden dat daten voor gelovigen zo'n vernietigende werking heeft. Vóór de zondige daad wordt begaan, heeft er al een innerlijke instemming met lust plaatsgevonden.

“Maar een iegelijk wordt verzocht, als hij van zijn eigen begeerlijkheid afgetrokken en verlost wordt. Daarna de begeerlijkheid ontvangen hebbende baart zonde; en de zonde voleindigd zijnde baart den dood.” (Jak. 1: 14-15)

In plaats van mee te doen met het moderne daten, zouden we acht moeten slaan op de woorden van Petrus.

“Geliefden, ik vermaan u als inwoners en vreemdelingen, dat gij u onthoudt van de vleselijke begeerlijkheden, welke krijg voeren tegen de ziel.” (1 Petr. 2: 11)

Lust is zó gevaarlijk voor christenen dat Paulus zelfs Timotheüs, een man Gods, waarschuwde lust te mijden als de pest.

“Maar vlied de begeerlijkheden der jonkheid; en jaag naar rechtvaardigheid, geloof, liefde, vrede, met degenen, die den Heere aanroepen uit een rein hart.” (2 Tim. 2: 22)

Hoeveel jonge Christenen zijn in erge seksuele zonden gevallen, omdat zij blindelings het daten accepteerden of omdat zij niet hebben stilgestaan bij het gevaar van zich in verleiding te begeven en van de zondigheid van innerlijke lusten? Hoeveel gelovigen zijn voor het leven getekend door het nalopen van wereldse manieren, in plaats van het naleven van de Schriften? Er zijn vele christenen geweest die in de fout gingen en gevallen zijn in afschuwelijke, smartelijke seksuele zonden. Gelukkig zijn er ook die berouw kregen en zich bekeerden, maar let er echter wel op dat de pijn, het lijden en de verwonding als gevolg van de zonden vele jaren kan duren, zelfs een leven lang.

“U zult David nooit zien dansen na zijn zonde met Batseba. Integendeel hij had daarna geen zin om te dansen! Hij hinkte tot de dag van zijn dood.” (Uitspraak van C.H. Spurgeon)

Seksuele aantrekkingskracht is natuurlijk en normaal. God schiep ons met de mogelijkheid op deze manier te reageren. Dus zij die een christelijke opvoeding hebben gehad, zouden zichzelf niet moeten wijsmaken dat zij niet in verleiding zullen komen tijdens een date, of verkering.

“Zo dan, die meent te staan, zie toe, dat hij niet valle.” (1 Kor. 10 : 12)

“Een kloekzinnig mens ziet het kwaad, en verbergt zich; maar de slechten gaan henen door, en worden gestraft.” (Spr. 22 :3)

“Die op zijn hart vertrouwt, die is een zot; maar die in wijsheid wandelt, die zal ontkomen.” (Spr. 28: 26).

2. Een ander bijzonder lastig aspect van het daten is dat gelovigen zo geleerd wordt wellust te verwarren met echte Bijbelse liefde.

Wanneer een christelijke jongeman een jonge vrouw mee uit neemt

en door met haar te vrijen haar lust opwekt en tot zonde brengt, dan betuigt hij geen Bijbelse liefde, want ware liefde gehoorzaamt Gods Wet.

“De liefde is lankmoedig, zij is goedertieren; de liefde is niet afgunstig; de liefde handelt niet lichtvaardiglijk, zij is niet opgeblazen; Zij handelt niet ongeschiktelijk, zij zoekt zichzelf niet, zij wordt niet verbitterd, zij denkt geen kwaad; Zij verblijdt zich niet in ongerechtigheid, maar zij verblijdt zich in de waarheid.” (1 Kor. 13: 4-6).

“En dit is de liefde, dat wij wandelen naar Zijn geboden.” (2 Joh. 6).

Wanneer een christelijk stelletje zich inlaat met vrijen, dan is dat ongeoorloofd gedrag. Ze treden hiermee in het voetspoor van de wereld, en hebben niet het beste met elkaar voor, namelijk het dienen van Christus met heel het hart.

“Gij zult uw naaste liefhebben gelijk uzelfen. De liefde doet den naaste geen kwaad. Zo is dan de liefde de vervulling der wet...Laat ons, als in den dag, eerlijk wandelen; niet in brasserijen en dronkenschappen, niet in slaapkamers en ontuchtigheden, niet in twist en nijdigheid. Maar doet aan de Heere Jezus Christus, en verzorgt het vlees niet tot begeerlijkheden.” (Rom. 13: 9-10, 13-14)

De Bijbel schetst ons een levendig beeld van hartstocht en lust, als dat in de plaats komt van echte Bijbelse liefde. Het is de geschiedenis van Amnon en Tamar in 2 Samuël 13. In dit hoofdstuk gebruikt de Bijbel het woord liefde in de gangbare betekenis van die cultuur. Het woord omschrijft een sterke bevinging van liefde, gegrond op irrationele, seksuele lust en begeerte bij een jeugdig persoon. Tamar is een buitengewoon mooi meisje dat nog maagd is, maar ze wordt als koningsdochter goed bewaakt. Amnon, haar halfbroer, verteerd door seksuele lust en begeerte, komt met het gemene plan de bewakers van zijn zus weg te sturen, waarna hij haar zal dwingen tot geslachtsgemeenschap. Wanneer ze alleen zijn, onthult Amnon

in het vuur van zijn passie aan Thamar zijn verdorven, zondige bedoelingen. Ze wordt met schrik vervuld en zegt tegen hem: *“Niet, mijn broeder, verkracht mij niet, want also doet men niet in Israël; doe deze dwaasheid niet. Want ik, waarheen zou ik mijn schande brengen? En gij, gij zoudt zijn als een der dwazen in Israël; zo spreek toch nu tot den koning, want hij zal mij van u niet onthouden.”* (2 Sam. 13: 12-13).

Er zijn een aantal belangrijke dingen in dit hoofdstuk waar we op moeten letten in het kader van onze bespreking van het onbijbelse karakter van het moderne daten.

Let in de eerste plaats op het feit dat Thamar, zoals het hoort, er van uit gaat dat er op het gebied van seksueel gedrag een duidelijk onderscheid zou moeten zijn tussen Gods verbondsvolk en de omringende heidense landen. (vs. 12). Ook noemt ze elke Israëliet die zich inlaat met seks voor het huwelijk een dwaas. (vs. 13).

Ten tweede, let erop hoe ontzettend moeilijk het was om alleen te zijn met een jonge maagd in de Israëlitische maatschappij. De Bijbel gaat er vanuit dat mannen en vrouwen nooit alleen samen zijn, totdat zij getrouwd zijn. Ongetrouwde maagden worden in de Bijbelse maatschappij beschermd tegen ‘vrouwenverslinders’. Ze worden in de gaten gehouden door bekwame, zedige begeleiders. Die bescherming valt onder de verantwoordelijkheid van de vader.

Ten derde, let erop dat liefde die voortkomt uit een bevlieging en seksuele lust, vol ongeduldig verlangen en vluchtig is. Amnon volgde niet de wettelijke procedures van een Bijbelse verkeringstijd en verloving op, want hij was uit op directe bevrediging. Toen zijn zondige lust eenmaal bevredigd was, veranderde Amnons ‘liefde’ in afkeer en haat (vs. 15). Hij gebruikte haar voor seksueel plezier en gooide haar toen aan de kant.

Als er nog iets nodig zou zijn om de doortraptheid van Amnon te laten zien, dan is het zijn behandeling van Thamar, nadat hij haar op gewelddadige wijze had ten val gebracht. De geschiedenis herhaalt

zich zelfs vandaag de dag nog iedere keer: het geruïneerde slachtoffer, dat eerloos aan de kant wordt gegooid en zonder medelijden aan haar schande en vernedering wordt overgelaten. Er is bij Amnon geen spoor van wroeging over de karaktermoord die hij had gepleegd, over het leven dat hij had verwoest; geen medelijden voor het eens zo onbezorgde, vrolijke ongehuwde meisje, dat hij nu heeft veroordeeld tot vernedering en ellende. Ze diende enkel voor de bevrediging van zijn lusten, ondanks het feit dat ze een koningsdochter was. Laat haar maar als een armzalige worm kruipen in de aarde, om te leven of te sterven, arm of ellendig; het doet hem helemaal niets.

Onthoud dat de zogenaamde liefde van de wereld met haar lusten, onzedelijkheid, misleidende woorden van genegenheid en het bedriegen van gemakkelijk te beïnvloeden jonge vrouwen in wezen antinomiaans is. In werkelijkheid zijn het haat, vernedering en verloedering, vermomd als liefde. Het hedendaagse daten staat in dienst van het valse denkbeeld van de wereld van wat liefde nu écht helemaal is.

“Hebt de wereld niet lief, noch hetgeen in de wereld is; zo iemand de wereld liefheeft, de liefde des Vaders is niet in hem. Want al wat in de wereld is, namelijk de begeerlijkheid des vleses, en de begeerlijkheid der ogen, en de grootsheid des levens, is niet uit den Vader, maar is uit de wereld.” (1 Joh. 2:15-16).

3. Het moderne daten is onbijbels, omdat het jonge mensen leert serieuze relaties tussen man en vrouw gemakkelijk op te vatten.

Met het moderne daten is het doel van de relatie vaak:

- persoonlijk plezier (veel lol hebben);
- het ontwikkelen van romantische gevoelens en sterke emoties;
- het maken van een soort belofte ('vaste verkering').

Op dat moment in de relatie is zo'n belofte een beperking ten aanzien van plezierige dingen (uitgaan, seksuele bevrediging enz.) Verloving is op zijn best alleen een mogelijkheid in de toekomst. Let erop, dat deze zogenaamde belofte, gemaakt als men 'met elkaar gaat' elk moment (om wat voor reden dan ook) door beide partijen verbroken kan worden zonder negatieve burgerlijke of sociale gevolgen.

Gezien het feit dat daten in wezen egocentrisch en hedonistisch is en dat de belofte bij vaste verkering op elk moment en om elke reden verbroken kan worden, zouden we niet verbaasd moeten zijn dat Amerikanen vijf, tien of zelfs twintig "serieuze" relaties achter de rug kunnen hebben, eer ze trouwen. Iemand vraagt misschien: "Wat is daar dan verkeerd aan? Het is toch ook verstandig veel auto's uit te proberen, voordat je besluit er één te kopen?"

13.4. Het probleem van het moderne daten is:

1. Het leert mensen een beeld van het huwelijk te krijgen, waarin plezier en het ik (zelfverwerkelijking) centraal staan, in plaats van ten aanzien van het huwelijk gericht te zijn op de God van de Bijbel, Zijn Koninkrijk en heerschappij en dienstbaarheid aan Hem. Wanneer mannen en vrouwen de verwerkelijking van zichzelf door plezierige emoties tot fundament van hun huwelijk maken, dan is er geen stevig, betrouwbaar fundament voor een duurzaam, echt bevredigend en godvrezend huwelijk.
2. Wanneer mensen getrouwd zijn na verscheidene verkeringen, waarbij de verkering om wat voor geringe reden dan ook verbroken werd, dan zijn ze eraan gewend geraakt om met een echtscheiding van hun huwelijksproblemen af komen. Zelfs om onbelangrijke dingen, zoals seksueel op elkaar uitgekeken zijn, een gemis aan sterke emoties, overgewicht enz. Het daten is één van de hoofdoorzaken waarom Amerika zo schandalig veel echtscheidingen kent. Jonge mensen zijn eraan gewend geraakt dat

chtscheiding niet echt iets bijzonders is, eerder een gemakkelijke en acceptabele oplossing voor huwelijksproblemen.

3. De belangrijkste reden waarom christenen het moderne daten moeten verwerpen, is omdat het de Bijbelse leer van het verbondshoofd schendt. De Bijbel leert dat de vader (en ouders) een Bijbelse verantwoordelijkheid heeft de maagdelijkheid van een meisje tot aan het huwelijk te bewaken en te beschermen.

Hoofdstuk 14

Vorbereiding op het huwelijk

Als we de gang van zaken bij verkering en verloving onderzoeken, dan zijn er bepaalde principes of voorschriften en gewoontes die we in overweging moeten nemen.

14.1. Ouders moeten hun kinderen goed vorbereiden

14.1.1. Een zoon moet goed leren en begrijpen wat de aard is van het huwelijk, en van zijn Bijbelse plichten als man en vader.

Dit onderwijs beslaat vele terreinen.

- a. Ten eerste, een zoon moet onderwezen worden in de Bijbelse leer van hoofd (van het gezin) te zijn. Wat betekent het om een liefhebbende leider te zijn. Wat zijn de verantwoordelijkheden van echtgenoten en vaders? Een zoon moet onderwezen en toegerust worden een gezin te leiden. Hoewel vanwege de zonde veel vrouwen graag een man willen die weigert leiding te geven en zijn verantwoordelijkheid op zich te nemen, moeten godvrezende ouders hun zoon het Bijbelse man-zijn als verbondshoofd inscherpen. Dit betekent het geven van nauwgezette instructies en Bijbelse voorbeelden. Wanneer wij in onze verhandeling letten op de plichten van echtgenoten, is het verzuim leiding, onderwijs en het goede voorbeeld op dit gebied te geven de oorzaak van een feministische invloed op kerk en maatschappij

- b. Ten tweede, een zoon moet geleerd worden een gezin financieel te onderhouden en moet instructies krijgen over financiële verantwoordelijkheden. Deze verantwoordelijkheid werd zelfs voor de val al aangewezen. Let erop dat Eva pas geschapen werd nádat Adam had bewezen zijn verplichtingen trouw en goed na te komen. Verantwoordelijkheid is dus duidelijk een eerste vereiste van de man voor een huwelijk. De man moest zich in de eerste plaats zelf kennen ten aanzien van zijn roeping, voordat hem een hulpe werd gegeven: Eva. Dus niet voordat Adam voor onbepaalde en kennelijk lange tijd aan zijn roeping gehoor had gegeven, voor de hof had gezorgd en van de dieren die daar waren kennis had genomen, kreeg hij een vrouw. Er wordt ons in het bijzonder verteld, dat Adam alle dieren een naam gaf, of indeelde in soorten, een behoorlijke taak, voorafgaand aan de schepping van Eva. Hoe algemeen en beperkt deze verdeling in soorten ook was, het bleef een nauwkeurige bezigheid, en het veronderstelde een alles omvattend begrip van het dierenrijk. De Adam van de Hof van Eden was dus een hardwerkende man, in een wereld waarin de vloek van de zonde de mens en zijn werk nog niet had besmet.

De instelling van de bruidsschat leert ons die verantwoordelijkheid ook. In het Oude Testament moest een man de vader van een meisje, voordat het huwelijk plaatsvond, een bruidsschat geven (de mhar).

De bruidsschat was een groot geldbedrag, dat een aantal doelen diende:

- het diende als een soort verzekeringspolis voor de vrouw in het geval de man kwam te overlijden, of onverantwoordelijk gedrag vertoonde en haar verliet. De vader bewaarde het geld voor zijn dochter, opdat zij niet zou verarmen bij rampspoed.
- Het diende ook als teken van de financiële verantwoordelijkheid van de man. Vandaag zou het omgerekend hetzelfde zijn, als een man dertigduizend dollar op zijn bankrekening had staan,

als aanbeting voor een nieuw huis. Luie mannen die niet met geld om kunnen gaan, hebben zoveel geld niet op hun rekening staan. Het principe van de bruidsschat betekent dat de man financieel alles voor elkaar moet hebben, voordat hij gaat trouwen.

Wanneer een man graag wil trouwen moet hij:

- beslissen wat hij wil worden;
- zijn opleiding hebben afgerond;
- een baan hebben;
- een flink kapitaal verwerven (zoals spaargeld).

Alleen dan is hij echt op het huwelijk voorbereid. Het komt tegenwoordig veel voor dat de vrouw het geld verdient om haar man zijn studie af te laten maken. Dit is niet wat de Bijbel ons aan voorbeelden laat zien. Als een jonge man heel erg graag wil trouwen, dan zou hij er zich ijverig op moeten richten om in financieel opzicht zijn verantwoordelijkheid te nemen.

In onze postchristelijke cultuur hebben niet gelovige mannen en vrouwen vaak ruzie over financiële zaken. Dit zou bij christelijke echtparen niet zo moeten zijn. Een gelovige vrouw zou in staat moeten zijn zich te richten op haar verantwoordelijkheden, zonder zich zorgen te hoeven maken over geld. Christelijke zoons moeten leren op een Bijbelse manier om te gaan met schulden. Hoewel we niet willen dat onze zoons egoïstisch zijn, of vrekken worden, moeten ze de armoedementaliteit begrijpen (d.w.z. de opvatting van directe bevrediging door het uitgeven van veel geld of het aangaan van schulden ten koste van opbouw van kapitaal en voorspoed). Vaders moeten bij hun zoons op dit gebied wijsheid inprenten, en moeten hun dochters beschermen tegen mannen die onverantwoordelijk met geld omgaan.

- c. Ten derde, een zoon moet geleerd worden een gezin op godsdienstig gebied leiding te geven. Het is een grote fout van vaders,

de godsdienstige opvoeding helemaal over te laten aan de kerkelijke gemeente. De verantwoordelijkheid voor het overbrengen van de leer aan de kinderen ligt volgens de Bijbel voornamelijk in handen van de vaders. (vgl. Deut. 6:7 e.v.). Wanneer ouders hun zoon opvoeden en leiden, moeten ze in gedachten houden dat ze een leider van de volgende generatie opvoeden. Iemand die geen begrip het van de Schrift, die zijn gezin op godsdienstig gebied geen leiding kan geven, is niet toe aan een huwelijk. Gelovigen moeten afstand nemen van de mentaliteit om catechese alleen in handen van de kerkenraad te geven. Die kerkenraad (d.w.z. ouderlingen en predikanten) moeten de heiligen toerusten *“tot de volmaking der heiligen, tot het werk der bediening”* (Ef. 4:12).

Alleen een zoon die godsdienstig is toegerust zal in staat zijn alle uiteenlopende onvoorziene gebeurtenissen in een huwelijk op te lossen.

- d. Ten vierde, de zoon moet geleerd worden zich op seksueel gebied verantwoordelijk te gedragen. Dit is een onderdeel van de algemene opvoeding van het kind wat betreft levensheiliging. Men moet zoons zelfdiscipline aanleren. Nalatigheid op dit gebied is een van de belangrijkste oorzaken van echtscheiding vandaag de dag. We leven in een cultuur die geobsedeerd is door seksueel getinte beelden en seksueel onzedelijk gedrag. Een zoon die op dit gebied op de juiste wijze is opgevoed, zal zich automatisch afkeren van vrije seks en overspel. Zoons moeten begrijpen dat er alleen binnen de grenzen van het huwelijksbed echt bevredigende seksualiteit is. Men moet zich niet inlaten met bijvoorbeeld seks voor het huwelijk, pornografie en dergelijke, want die staan de vreugde van seksueel genoeg binnen het huwelijk zoals God had bedoeld in de weg, waardoor die af zal nemen. Mannen moeten gelukkig en tevreden zijn met hun huwelijkspartner.

Een zoon die klaargemaakt is voor het huwelijk (die godvrezend is, theologisch voldoende weet, financieel is voorbereid en verant-

woording weet te nemen, die de aard van het huwelijk begrijpt en beseft dat hij verbondshoofd wordt) is een man die heel aantrekkelijk zal zijn voor een op de juiste manier opgevoede godvrezende vrouw. Zo'n man zal zich verheugen in de vrouw zijner jeugd, in plaats van veel tijd te verspillen met het krijgen van een inkomen en hoe een christelijke echtgenoot te zijn.

14.1.2. Ouders hebben ook een verantwoordelijkheid hun dochters voor te bereiden op het huwelijk. De voorbereiding van dochters zal gaan over de plichten van de vrouw.

Er zijn een aantal gebieden die de aandacht zouden behoren te krijgen.

- a. Het eerste gebied is meer een voorbereiding op de verkering en verloving zélf. Dochters moeten onderwijs krijgen in christelijk onderscheidingsvermogen. Jonge vrouwen moeten op zó'n manier instructies krijgen, dat ze niet naïef en kwetsbaar zijn als mannen hen willen bedriegen, en oneerlijk zijn. Jonge vrouwen hebben een bepaalde mate van 'door de wol geverfd zijn' nodig om te kunnen omgaan met alle eventualiteiten van verkering en verloving. Hoewel de vader voor de dochter het onderzoek doet, betekent het niet dat de dochter er niets over te zeggen heeft. Ze moeten op de hoogte zijn van de gangbare strategieën van alleenstaande mannen. Ze moeten afstandelijk en objectief kunnen zijn als ze over een mogelijke huwelijkskandidaat informatie inwint en onderzoekt. Mannen die een jonge vrouw lichamelijk heel aantrekkelijk vinden, kunnen proberen dat onderzoek van de vrouw te omzeilen door een beroep te doen op haar emoties. Ze kunnen dat doen met vleierij, romantische praatjes of lichamelijke aantrekkingskracht in een poging aan de geduldige objectiviteit van de vrouw te ontkomen. Een vrouw die hierin goed is opgevoed zal ook weten wanneer ze naar haar vader moet gaan, als haar emoties het gaan winnen van haar objectieve onderzoek. Een dochter moet weten dat als ze verward

is, of als ze denkt dat iets niet in de haak is, ze onmiddellijk een beroep op haar vader kan doen. De vader is er om zijn dochters gedurende de verkeringstijd te beschermen, leiding te geven en te leren. Deze verbondsbescherming zal een grote steun voor haar zijn. Het wordt tot een godvrezende gewoonte, het wordt iets vanzelfsprekends voor de jonge vrouw.

- b. Een christelijke vrouw, die onderdanig is aan haar vader, zal godvrezende alleenstaande mannen aantrekken. Vrouwen die niet onderdanig zijn, die in opstand komen tegen gepast gezag, zullen godvrezende huwelijkskandidaten verjagen.

“De kijvingen ener vrouw (zijn) als een gestadig druipen” (Spr. 19: 13)

“Het is beter te wonen op een hoek van het dak, dan met een kijfachtige huisvrouw.” (Spr. 21: 9)

- c. In de derde plaats moeten dochters geoefend worden in huishoudelijk werk. Jonge vrouwen zouden niet moeten wachten met leren koken, schoonmaken, baby's, kinderen en echtgenoot te verzorgen tot ze getrouwd zijn. Er is geen geweldiger en belangrijker werk op aarde dan het opvoeden van kinderen en het leiding geven aan een huishouden. Hoewel vrouwen door God zijn geschapen met bepaalde vrouwelijke verlangens en vaardigheden om te verzorgen, komt het uitvoeren van huishoudelijk werk ze niet vanzelf aanwaaien. Ze hebben in de tijd dat ze opgroeien leiding en instructies nodig. Ze kunnen ook dingen leren door nadoen, door naar een godvrezende moeder te kijken als die aan het werk is. Als jonge vrouwen iets willen weten, dan kunnen ze dat leren van oudere, meer ervaren vrouwen van de kerkelijke gemeente.

“De oude vrouwen insgelijks, dat ze in haar dracht zijn, gelijk den heiligen betaamt, dat zij geen lasteraarsters zijn, zich tot veel wijs begevende, maar leraressen zijn van het goede; Opdat de jonge vrouwen

leren voorzichtig te zijn, haar mannen lief te hebben, haar kinderen lief te hebben; Matig te zijn, kuis te zijn, het huis te bewaren, goed te zijn, haar eigen mannen onderdanig te zijn, opdat het Woord Gods niet gelasterd worde.” (Tit. 2:3-5).

- d. Dochters moeten leren hoe ze aantrekkelijk kunnen zijn, zonder verleidelijk te zijn. Jongedames leren zich door onze cultuur ongepast te kleden. Veel meisjes en jonge vrouwen kleden zich als lustobjecten, als vrouwen die begeerlijk moeten zijn. Als een jonge christelijke vrouw de wereld nadoet met veel make-up, minirokjes, bloesjes met een lage hals en dergelijke, zal ze waarschijnlijk de meeste godvrezende huwelijkskandidaten verjagen, en in plaats daarvan die mannen aantrekken die verkeerde bedoelingen hebben. Ouders moeten hun dochters alleen niet opzichtige kleding toestaan, en moeten de Bijbelse argumenten voor gepaste kleding duidelijk uitleggen.

“Welker versiersel zij, niet hetgeen uiterlijk is, bestaande in het vlechten des haars, en omhangen van goud, of van klederen aan te trekken; Maar de verborgen mens des harten, in het onverderfelijk versiersel van een zachtmoedigen en stillen geest, die kostelijk is voor God.”

(1 Petr. 3: 3-4)

Als een vrouw een godvrezende man voor zich wil winnen, dan moet zij zich niet op een opzichtige manier kleden, maar zij moet zich eerder richten op innerlijke schoonheid. Ze moet er aan werken zichzelf van binnen aantrekkelijk te maken.

Dit betekent niet dat vrouwen maar juten zakken moeten dragen, of zich moeten kleden in zwart of grijs. We weten uit andere delen van de Schrift (bijv. Ez. 16:6-14; Gen. 23:47, 53; Hoogl. 4:10; Jes. 49:18, 61:10; Jer. 2:32; Openb. 21:2) dat God uitwendige versierselen toestaat en zelfs aanbeveelt. De Bijbel spreekt goedkeurend over parfums, sieraden met edelstenen, neusringen en prachtige kleding. De Bijbel verlangt niet van christelijke vrouwen dat ze er

lelijk en onaantrekkelijk uitzien, zoals orthodoxe moslims. Wat God afkeurt, zijn vrouwen die zich alléén maar met de buitenkant bezighouden, zonder gepaste aandacht aan innerlijke heiliging te geven. Jehova veroordeelt vrouwen van het verbond die de wereld nadoen en zich als hoeren kleden.

e. Een dochter moet de liefde van haar ouders ervaren, in het bijzonder van haar vader. Emotioneel verwaarloosde dochters die hunkeren naar aandacht en genegenheid, zoeken vaak die aandacht op een onbijbelse manier bij mannen. Wanneer de dochter nog klein is dan mag dit vragen om aandacht niet echt lastig lijken. Maar wanneer de dochter (die niet de juiste genegenheid of liefde heeft gehad) lichamelijk rijper wordt, kan ze aandacht gaan zoeken bij oneerbare jongemannen, (d.w.z. “wellustige, gemene kerels”). Gewoonlijk verkrijgen meisjes van hun eigen vader een beeld van wat ze van een echtgenoot kunnen of moeten verwachten. Daarom is het heel belangrijk dat vaders, met hun liefhebbende leiding van het gezin, op Christus lijken en een gepaste genegenheid aan hun kinderen geven. Deze vermaning betekent niet, dat dochters die waardeloze ouders hebben, een excuus hebben om te zondigen. Dat moeten zij zeer zeker niet doen. Het betekent ook niet, dat de genade van God een goddeloze opvoeding, of een hypocriete christelijke opvoeding met verwaarlozing niet kan overwinnen. Vele kerken hebben tientallen geweldige, godvrezende christelijke stellen die uit slecht functionerende gezinnen kwamen. Maar in het algemeen hebben dochter (zowel als zoons) liefde en genegenheid nodig voor een juiste groei en ontwikkeling.

14.2. Ouders moeten alleen ‘christenen’ als mogelijke huwelijkspartners beschouwen

Dit betekent allereerst dat een ongelovige nooit als mogelijke huwelijkspartner van een verbondskind moet worden gezien. Dit is een algemene, opvallende en duidelijke les uit de Schrift. In Genesis 24 lezen we dat Abraham zijn dienstknecht naar een ander land zond, om een godvrezende huwelijkspartner voor zijn zoon te vinden. De grootste zorg van de patriarch was een vrouw te vinden voor

Izak, die vertrouwd was met Jahweh en die samen met Izak in Hem geloofde, en zo een gemeenschappelijk geloof met haar man deelde, om te zorgen voor de diepste huiselijke eensgezindheid: gééstelijke eensgezindheid. Want nogmaals, alleen in een huis waar geestelijke eensgezindheid zegeviert, zou de bijzondere erfenis van Abraham nauwlettend bewaakt worden, en in geloof overgedragen worden aan komende geslachten.

In Deuteronomium 7:3-4 waarschuwt God Zijn verbondsvolk voor de gevolgen van gemengde huwelijken.

“Noch zult gij met hen huwen. Gij zult uw dochter niet geven aan hun zoons, noch voor uw zoons van hen dochters nemen. Want zij zullen uw zoons afwenden van Mij te volgen, om andere goden te dienen; des HEEREN toorn zal tegen u ontsteken en u haastig vernietigen.”

God waarschuwt ons dat gemengde huwelijken met ongelovigen onwettig en gevaarlijk zijn. Zulk gedrag leidde tot de ondergang en vernietiging van de wereld vóór de zondvloed. (vgl. Gen. 6:2); en de vermenging van godsdiensten tijdens Salomo, met als gevolg verdeling en uiteindelijke vernietiging van de Joodse natie (zie: 1 Kon. 11:4-14).

Het Nieuwe Testament herhaalt dezelfde les, dat christenen *“alleen met de Heere”* moeten trouwen (1 Kor. 7: 39).

“Trekt niet een ander juk aan met de ongelovigen, want wat mededeel heeft de gerechtigheid met de ongerechtigheid, en wat gemeenschap heeft het licht met de duisternis? En wat samenstemming heeft Christus met Belial, of wat deel heeft de gelovige met den ongelovige? Of wat samenvoeging heeft de tempel Gods met de afgoden? Want gij zijt de tempel des levenden Gods; gelijkerwijs God gezegd heeft: Ik zal in hen wonen, en Ik zal onder hen wandelen; en Ik zal hun God zijn, en zij zullen Mij een volk zijn.” (2 Kor. 6: 14-16).

Dit schriftgedeelte is van toepassing op alle onwettige verbintenissen met ongelovigen, en verbiedt daarom een huwelijk (de meest

duurzame en intieme relatie die mogelijk is) tussen christenen en ongelovige heidenen. Onder zulke omstandigheden kan christelijke eensgezindheid niet gedijen, omdat twee totaal verschillende wereldbeschouwingen onder één dak samen zullen zijn. Ook zal een intieme vriendschap met een ongelovige heiden bijna zeker een beginselvaste christelijke levenswandel in gevaar brengen.

De christen die zich met zo'n partner verenigt, stelt zichzelf bloot aan veel zware verzoekingën. Hij moet noodgedwongen in contact komen met de leefwereld van hen, wier opvattingen en bezigheden totaal tegenovergesteld zijn aan die van hem zelf. Hij zal veel minder gelegenheid hebben te groeien in het geloof. Hij heeft nauwelijks nog de gelegenheid met zijn gezin naar de kerk te gaan. Zijn inspanning om zijn kinderen op te voeden en voor te gaan in de vreze des Heeren zal tenietgedaan worden door het voorbeeld en de woorden van zijn ongelovige partner. In plaats van een helpster voor hem te zijn in zijn christelijke strijd, zal ze een valstrik blijken te zijn voor zijn ziel. Om deze reden zijn velen van hun geloof afgevallen, en anderen die dat niet deden, hebben zichzelf doorstoken met velerlei smart en leed.

'Zullen twee tesamen wandelen, tenzij dat zij bijeengekomen zijn?'
(Amos 3:3)

Verder zullen kinderen die in zo'n gezin worden opgevoed volledig in de war zijn wat betreft de vraag welke wereldbeschouwing van de ouders ze moeten navolgen.

Het steeds groter wordende aantal gemengde huwelijken wat betreft geloof in Amerika is een weerspiegeling van het ethisch relativisme binnen onze cultuur. Zelfs al hebben veel mensen die trouwen een verschillende culturele en religieuze achtergrond, op openbare scholen zijn ze zo geïndoctrineerd, dat ze in wezen vaak net zo betrokken zijn op genotzucht, materialisme en verafgoding van hun eigen ik. Daarom verschillen hun kijk op de wereld en op het leven echt niet zo veel van anderen als het wel lijkt.

Hoofdstuk 15

De Bijbelse verloving

Omdat het doel van verloving het huwelijk is, is het belangrijk dat gelovigen begrijpen wat een Bijbelse verloving inhoudt, en het verschil kennen tussen een hedendaagse verloving en een verloving zoals die in de Bijbel wordt gekarakteriseerd. Verloving betekent een belofte tot een huwelijk tussen een man en een vrouw, net als in de Bijbel. Echter, bij ons in ons moderne taalgebruik kan een verloving om elke reden en op elk moment worden verbroken. Als Bijbelgetrouwe christenen, moeten we het moderne antinomiaanse idee van verloving verwerpen, en teruggaan naar de Bijbelse praktijk van een bindende verloving. Sommigen zullen tegen dit appèl tot terugkeer naar een schriftuurlijke omschrijving van verloving bezwaar maken, omdat men uit onwetendheid, vanuit de cultuur, niet-bindende tradities heeft geaccepteerd. Een dergelijk bezwaar ontkent het feit dat de Bijbelse lessen aangaande verloving niet op cultuur zijn gebaseerd, maar voortkomen uit de Bijbelse leer over eedzweren en het aangaan van overeenkomsten. Het is onderdeel van de zedelijke wetgeving, en het is een toepassing van het negende gebod.

De verloving is een rechtsgeldige belofte tot een huwelijk. Een man en vrouw die zich verloofd hebben, zijn een verbondsbelofte binnen hun relatie aangegaan. Hoewel ze nog niet getrouwd zijn, worden ze door hun familie, kerk en gemeenschap niet langer meer als alleenstaand gezien. Ze hebben een nieuwe verbondsrelatie, die erkend

wordt en voorkomt in Bijbelse wetten. In de samenleving van de Bijbel mocht een verloofde man niet ten strijde trekken.

“En wie is de man, die een vrouw ondertrouwd heeft, en haar niet tot zich heeft genomen? Die ga henen en kere weder naar zijn huis; opdat hij misschien niet in den strijd sterve, en een ander man haar neme.”
(Deut. 20: 7)

Verder beschouwt Gods wet een verloofde (ondertrouwde) vrouw als de vrouw van de man door wie ze wordt aangenomen. Wanneer een niet-ondertrouwde of ongetrouwde man en vrouw geslachts-gemeenschap hebben, worden ze niet ter dood gebracht, maar worden ze gedwongen te trouwen en/of de man betaalt een grote bruidsschat aan de vader van het meisje (vgl. Ex . 22:16-17; Deut. 22:28-29). Wanneer echter een ondertrouwde (verloofde) maagd bij een andere man ligt, dan moeten zowel de vrouw als de man ter dood worden gebracht. (Deut. 22:23-24).

De ondertrouwde (verloofde), maar nog niet gehuwde vrouw wordt door de wet beschouwd als zijnde getrouwd. De reden hiervoor is duidelijk als we eraan denken dat de misdaad niet alleen bestaat uit de daad, maar ook uit het gebrek aan trouw die door de daad tot uiting komt. Zowel de getrouwde vrouw als de ondertrouwde (verloofde) vrouw waren bestemd voor een individuele relatie met een man; de misdaad is het verbreken van die relatie door ontrouw.

Volgens de Schrift moet de belofte bij de verloving net zo ernstig genomen worden als het jawoord bij een huwelijk. In het Evangelie van Mattheüs worden Jozef en Maria, als ze ondertrouwd zijn en als Maria nog maagd is, als man en vrouw gezien. (Mat. 1: 18-25). Wanneer Jozef erachter komt dat Maria zwanger is, besluit hij als rechtschapen man *“haar heimelijk te verlaten”*. (Mat. 1: 19).

Dat betekent dat de belofte van ondertrouw alleen ontbonden kon worden door een wettelijke scheiding. De houding van Jozef onderscheidt zich door grote natuurlijkheid en fijngevoeligheid, en de noodzaak van een scheiding, hoewel er nog geen sprake

was van een huwelijk, komt hier duidelijk naar voren. Bij de joden was ondertrouw (verloving) een veel serieuzere aangelegenheid dan verloving bij ons, en deze kon alleen door scheiding ongedaan worden gemaakt. De Bijbel leert dat God stelletjes die met elkaar zijn verloofd in zekere zin als man en vrouw beschouwt, voordat de huwelijksceremonie plaatsvindt.

Hoewel de moderne maatschappij verloving over het algemeen als een niet-bindende overeenkomst beschouwt die naar believen kan worden verbroken, zouden gelovigen een verloving moeten zien als een bindende belofte voor God. (behalve wanneer die onwettig is, bijv. bij incest). Daarom is verlopen een serieuze aangelegenheid. Zo'n belofte moet alleen worden gedaan na gedegen onderzoek, gebed, advies en bedenking. Als de ouders van beide partijen eenmaal met een verloving instemmen, dan zou er een verbintenis moeten worden aangegaan in het bijzijn van getuigen, en de verloving moet ook openbaar gemaakt worden. Weer moeten we benadrukken, dat de Bijbelse verloving niet cultuurgebonden is en voortvloeit uit Gods wetten. Zo is het duidelijk dat een verbond dat om welke reden dan ook verbroken kan worden, geen Bijbels verbond is. Het is een antinomiaanse belofte.

"HEERE, wie zal verkeren in Uw tent? Wie zal wonen op den berg Uwer heiligheid? ...heeft hij gezworen tot zijn schade, evenwel verandert hij niet." (Ps. 15: 1,4).

De puriteinen van New England hadden een meer Bijbels idee over verloving (of zoals zij het noemden: ondertrouw) dan wij vandaag de dag hebben. De verloving werd zeer serieus genomen. Verlovingen werden officieel (schriftelijk) aangekondigd, op zijn minst acht dagen van tevoren, zodat wanneer een man of vrouw een ernstige tekortkoming probeerde te verhullen, die ontdekt kon worden. De betrokken partijen moesten een contract ondertekenen (een verlovingscontract). De verloving was een publieke gebeurtenis, waarbij predikanten vaak een verlovingspreek hielden. Wanneer

de verloving eenmaal was voltrokken, werden de betrokkenen hetzelfde behandeld als hoe verloofde (ondertrouwde) stellen door de Bijbelse wetten gezien werden.

In Plymouth, Massachusetts en New Haven, alsook in Connecticut, werd een verloofd paar van elkaar gescheiden; Ze waren wat andere mensen betrof zo goed als getrouwd, zelfs al was er nog geen slotceremonie geweest... Als na de verloving een man of vrouw geslachtsgemeenschap met een ander hadden, dan werd die daad beschouwd als overspel; en als een van beide partijen zonder reden het contract verbrak door te weigeren de ander te trouwen, of door iemand anders te trouwen, kon hij vervolgd worden wegens woordbreuk.

Ook al is de Bijbelse verloving veel serieuzer dan de oppervlakkige, niet bindende verlovings van vandaag de dag, de verloving is niet het huwelijksverbond zelf. Een verloofde vrouw valt nog steeds onder het gezag van haar vader en is niet verplicht zich te onderwerpen aan haar toekomstige huwelijkspartner. Een verloofde man is niet verplicht zijn toekomstige vrouw financieel te onderhouden. Ze woont wat dat betreft uiteraard gewoon nog bij haar vader thuis. Verder is het de betrokkenen niet toegestaan geslachtsgemeenschap te hebben, en ze mogen elkaar op geen enkele manier met een seksuele bedoeling aanraken.

15.1. Waarom verloven?

Hoewel de verloving niet hetzelfde is als het huwelijksverbond, toch heeft het een aantal belangrijke functies.

- a. In de eerste plaats geeft het aan het paar en hun wederzijdse families de tijd om de huwelijksdag vast te stellen en de viering van het bruiloftsfeest te organiseren.
- b. Ten tweede, (indien nodig) krijgt het paar de tijd een plaats te zoeken om te gaan wonen, en een huis te kopen of te huren.

- c. Ten derde, het geeft een paar meer tijd raad te vragen over hun huwelijk.
- d. Ten vierde geeft het het paar de tijd warme gevoelens en romantische gedachten voor elkaar te ontwikkelen. Dit punt was vooral voor de puriteinen heel belangrijk. Morgan schrijft: "Het huwelijk toen, het fatsoenlijke huwelijk althans, was geen resultaat van verliefdheid, maar van een beslissing de huwelijkse staat aan te willen gaan, gevolgd door de keuze van een geschikte persoon. Maar aangezien liefde de voornaamste plicht van het huwelijk is, en omdat de tegendraadse genegenheden van de gevallen mens soms direct kunnen verzwakken en tekortschieten om zich aan het gekozen doel te binden, was er een proeftijd nodig, waarin de wederzijdse genegenheid in de juiste richting kon worden gebracht. In die periode leefde de gewoonte van zulke verlovingen." "Hierdoor," zei William Ames, "worden gemoed en verstand van de verloofden voorbereid en bewogen tot deze genegenheid, die essentieel is binnen de echtelijke staat."

15.2. Hoe lang moet de verloving duren?

Een vraag die vaak naar aanleiding van verloven gesteld wordt is: Hoe lang zou een verloving moeten duren? Er bestaan heel lange verlovingen (bijv. twee jaar), en heel korte (bijv. een maand).

Gods Woord doet op dit gebied geen duidelijke uitspraak. Er zijn echter Bijbelse principes en praktische redenen om de voorkeur te geven aan korte verlovingen boven lange.

- a. Ten eerste, gezien het serieuze karakter van het Bijbelse verbond van verloving, en het feit dat alle betrokkenen hun onderzoek en voorbereidingen voor de verloving moeten kunnen doen, zijn er als de verloving eenmaal een feit is geen praktische redenen voor een lange verlovingstijd. Als een stel twijfelt en een langdurige verloving wil om te proberen bepaalde dingen eerst op te lossen, dan zijn ze eenvoudig nog niet toe aan een verloving. Belangrijke kwesties moeten vóór de verloving opgelost worden, niet erna.

Let erop dat de Bijbelse visie op verloving mensen dwingt eerst hun huiswerk eerlijk te doen, voordat er een bindend contract wordt afgesloten. Een slordige, niet bindende verloving laat mensen instemmen met contracten waarvoor ze nog niet klaar zijn, met de hoop dat de dingen naderhand nog wel gladgestreken kunnen worden. Jammer genoeg worden in veel gevallen belangrijke onderwerpen en problemen niet voor het huwelijk besproken en opgelost en de dagen, die dagen van grote vreugde en plezier zouden moeten zijn, worden doorgebracht met twist, agressie en ergernis.

- b. Ten tweede, gezien de natuur van de man en de sterke lichamelijke verlangens van jonge stellen die elkaar liefhebben, moeten korte verlovings de voorkeur hebben boven lange. Is het niet beter te trouwen dan te branden? (1 Kor. 7: 9)? Verloofde paren worden vaak in de verleiding gebracht elkaar op een ongepaste wijze aan te raken.
- c. Ten derde, gezien het serieuze karakter van een verloving zijn er geen praktische redenen om het eigenlijke huwelijk lang uit te stellen. Het organiseren van een plechtigheid, een bruiloftsfeest en een huwelijksreis is niet erg moeilijk.

Doelstellingen van Stichting Heart Cry

A. Geestelijke verdieping

B. Bewustwording van de noodzaak van opwekking

ad. A. Geestelijke verdieping

Als stichting willen wij in biddend opzien en in afhankelijkheid van de Heilige Geest ons dienstbaar inzetten in Gods wijngaard, omdat gelovigen, juist in deze tijd waarin de satan rondgaat als een briesende leeuw, gezond 'voedsel' nodig hebben. Het is ons doel om gelovigen erop te wijzen dat zonder het verstaan van het diepere leven met Christus lauweheid, oppervlakkigheid, onverschilligheid en gezapigheid op de loer liggen. De vernieuwende kracht van de Heilige Geest is noodzakelijk voor een gezonde groei van het persoonlijke geestelijk leven.

ad. B. Bewustwording van de noodzaak van opwekking

Vanuit onze diepe bezorgdheid over de situatie van de kerk in Nederland willen wij de noodzaak van zowel een persoonlijke als een nationale herleving onder de aandacht brengen. Opwekking is allereerst zondebesef en reformatie van lauwe christenen. Daarnaast is het de buitengewoon krachtige genadewerking van de Heilige Geest waardoor een geestelijke vernieuwing, toewijding en vervulling in het leven van gelovigen teweeggebracht wordt, zodat door hen de stroom van levend water naar de ongelovigen kan vloeien en zij uit de macht van de zonden worden verlost. Nationale herleving begint altijd persoonlijk.

Verwezenlijken van de doelstellingen

We verwezenlijken onze doelstellingen door het organiseren van conferenties, studie- en appèlavonden en Bijbelstudiedagen over opwekking, geestelijke verdieping en vernieuwing, door de uitgifte van boeken, brochures, DVD's en CD's en door het organiseren van plaatselijke en landelijke bidstonden.

Voor meer informatie:

Website: www.heartcry.nl & www.geestelijkegroei.nl

Boeken die Stichting Heart Cry nog meer verkoopt

- **Een vast fundament – 23 basislessen Geestelijke Groei**

Dit veel verkochte boek bevat Bijbels onderwijs over het leven als christen.

Evang. Arjan Baan & Ds. Etienne Maritz

- **Dood voor de zonde?!**

Boekje gaat over heiligmaking, strijd en overwinning in Romeinen 6-7-8.

Evang. Arjan Baan, onder redactie

- **Voortdurende herleving**

Klassiek boekje over hoe je persoonlijk opwekking kunt ontvangen.

Norman Grubb

- **De weg van Golgotha**

Klassiek boekje over opwekking, verootmoediging en gebrokenheid.

Roy Hession

- **Jezus zien**

Boekje bevat lessen over het wandelen door geloof.

Roy Hession

- **Word nu vervuld**

Boekje bevat fundamenteel onderwijs over de vervulling door de Heilige Geest.

Roy Hession

- **Rechtvaardiging en wedergeboorte**

Fundamenteel boek voor iedereen: over je nieuwe identiteit in Christus.

Charles Leiter

- **Sieraad voor as**

Radicaal boekje over "Christus gericht leven i.p.v. ik-gericht leven".

Zac Poonen

- **Leven in overwinning**

Boekje gaat over Gods volmaakte liefde in bezorgdheid, lijden en verdrukking.

Zac Poonen

- **De belangrijkste prioriteiten van het christenleven**

Dit prachtige boekje gaat over het verschil van levenshouding tussen Martha en Maria.

Zac Poonen

- **Hoe vind ik Gods wil?**

Dit boekje is een aansporing om meer afhankelijk te zijn van de Heilige Geest.

Zac Poonen

- **Een geestelijke leider**

Dit boekje gaat over allerlei belangrijke aspecten met betrekking tot Bijbels leiderschap zoals: roeping, dienstbaarheid, gebrokenheid, geestelijk gezag uitstralen, Gods stem verstaan, bevrijding van mensen-vrees, en het hebben van een voorbeeldfunctie, enzovoort.

Zac Poonen

- **Honger en dorst naar herleving**

Dit indringende boekje gaat over 'gebed en de passie voor verloren zielen'.

Oswald Smith

- **In vuur en vlam voor de Heiland**

Dit boekje behandelt tien praktische principes voor 'vruchtbaar discipelschap'.

John Kamphuis

- **Een brandend hart voor Jezus**

Dit unieke boekje is een levensbeschrijving van de bekende Hernhutter zendeling Ludwig Graaf von Zinzendorf, die zei: "Ik heb maar één passie: het is Jezus, Jezus alleen!"

Leen J. Van Valen

- **Het Nieuwe Leven**

Dit (hardcover) dikke boek van ruim 250 pagina's bevat 52 Bijbestudies voor hen die verlangen naar groei in genade en kennis. De schrijver schreef dit boek speciaal voor jonggelovigen.

Andrew Murray

- **De christelijke vrijheid**

Dit bevrijdende boekje gaat over de betekenis van de christelijke vrijheid (Gal. 5:1). De auteur heeft het geschreven voor christenen die de heerlijke vrijheid in Christus niet begrijpen en daarom ook niet genieten.

Andrew Murray

- **Een brandend hart voor Jezus**

Dit unieke boekje is een levensbeschrijving van de bekende Hernhutter zendeling Ludwig Graaf von Zinzendorf, die zei: "Ik heb maar één passie: het is Jezus, Jezus alleen!"

Leen J. Van Valen

- **De kracht van het gebed**

De centrale gedachte in dit confronterende boekje is: 'Elke werker in Gods wijngaard die het gebed niet centraal stelt in zijn leven en in zijn bediening, staat zwak in zijn werk voor God en zal niet in staat zijn Gods zaak in de wereld te bepleiten.'

E.M. Bounds

• **Gods weg van bevrijding**

Dit boekje helpt jou om antwoord te krijgen op problemen als: depressie, emotionele ziekten, onvergevingsgezindheid of occulte gebondenheid. Het geeft inzicht over de wijze waarop de duivel ons leven probeert te verruïneren....en in welke weg God bevrijding schenkt!

Arjan Baan, red.

• **Gods plan met de man en de vrouw**

Dit boekje is een bloemlezing en wil een Bijbelse visie doorgeven rondom de volgende thema's: seksualiteit, alleen-zijn, verkering, huwelijksvoorbereiding en huwelijk.

Arjan Baan, red.

Deze boeken zijn te koop via de webshop van:

www.heartcry.nl & www.geestelijkegroei.nl

Dit boek wil jou prikkelen om in het licht van de Bijbel na te denken over seksualiteit, alleen-zijn, de hedendaagse verkering, huwelijksvoorbereiding en het huwelijk. In gesprekken met jong en oud blijkt dat er – in deze postmoderne tijd – veel onbijbelse gedachten leven op dit terrein.

Met dit boekje willen wij, temidden van alle gebrokenheid en verwarring, een handreiking bieden voor jongeren en hun ouders. Het is erg triest om te zien dat ouders met betrekking tot verkering en partnerkeuze weinig verantwoordelijkheid en zeggenschap meer (mogen) hebben over de jongeren. Dat is volledig in strijd met de Bijbel!

Dit boekje is een bloemlezing waarbij bovenstaande aspecten aan de orde komen. Allerlei praktische principes worden vanuit de Bijbel aangereikt. We vertrouwen erop dat de inhoud voldoende stof tot bezinning bevat! Het is in ieder geval ons gebed dat dit boekje bijdraagt aan het ontwikkelen van een Bijbelse visie, zodat God tot Zijn doel komt in ons leven!

ISBN 978-90-79465-19-4

Kijk voor meer geloofsopbouwende boeken op www.heartcry.nl